

പുസ്തകം ൧൫]

[ലകാ വ

൧൯൦൬-൯൯ ൧൦൮൨ ചിങ്ങമാസം

മലങ്കരയുടെ വകവരിക.

മാസരതോരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.



“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശികലല്ലാതെ
പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട ചെല്ലാൻ സംഗതി വരരുത്”
(മാർക്കു ൮:൩൭.)

സംഗതിവിവരങ്ങൾ.

പുറം

ഈ കാലത്തെയും മുമ്പ് കാലത്തെയും ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസം
രക്ഷയും വിശുദ്ധ ജീവിതവും
മിശിഹാനുരൂപം
സയൻസ്സും വേദപുസ്തകവും (ഇടതു)
പാത്രീയകാ പ്രദക്ഷി
ഒരു കല്പന
സൂചനകൾ

൧൪൨
൧൪൪
൧൪൫
൧൪൬
൧൪൭
൧൪൮
൧൪൯

Cottayam
Mar Thomas Press,

പ്രസിദ്ധകൻ റെ. ജി. കൊച്ചുജൻ.

പഞ്ചാംഗം

മന്ത്ര കന്നി മംഗല

സൂരിയതി	ഇഷ്ടി	മലയാളം	ഭൂത	വിശേഷദിവസങ്ങൾ.
൧	൧൪	൨൯	പെ	൩.൩- മറ്റുരൂപത്തിനുപിമ്പ ൪.൦൦ ഞായറാഴ്ച
൨	൧൫	൩൦	ശ	൪.൩- ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനം.
൩	൧൬	൩൧	ഞ	൫.൩- മറ്റുരൂപത്തിനുപിമ്പ ൫.൦൦ ഞായറാഴ്ച
൪	൧൭	൧	തി	൫.൩- സ്ത്രീബാപെരുനാൾ (മാറാനായ)
൫	൧൮	൨	ചൊ	൫.൩- സ്ത്രീബാല്യപിമ്പ ൫.൦൦ ഞായറാഴ്ച
൬	൧൯	൩	ബു	൫.൩- മാർ ദെമേത്തിന്റെ കാലം.
൭	൨൦	൪	വ്യാ	സ്ത്രീബാല്യപിമ്പ ൫.൦൦ ഞായറാഴ്ച
൮	൨൧	൫	വെ	
൯	൨൨	൬	ശ	
൧൦	൨൩	൭	ഞ	
൧൧	൨൪	൮	തി	
൧൨	൨൫	൯	ചൊ	
൧൩	൨൬	൧൦	ബു	
൧൪	൨൭	൧൧	വ്യാ	
൧൫	൨൮	൧൨	വെ	
൧൬	൨൯	൧൩	ശ	
൧൭	൩൦	൧൪	ഞ	
൧൮	൧	൧൫	തി	
൧൯	൨	൧൬	ചൊ	
൨൦	൩	൧൭	ബു	
൨൧	൪	൧൮	വ്യാ	
൨൨	൫	൧൯	വെ	
൨൩	൬	൨൦	ശ	
൨൪	൭	൨൧	ഞ	
൨൫	൮	൨൨	തി	
൨൬	൯	൨൩	ചൊ	
൨൭	൧൦	൨൪	ബു	
൨൮	൧൧	൨൫	വ്യാ	
൨൯	൧൨	൨൬	വെ	
൩൦	൧൩	൨൭	ശ	

ഇഷ്ടി

കന്നി

സെപ്റ്റംബർ

ഒക്ടോബർ

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുത്തംകുളം ൧൫

൧൯൦൬ ഫിത്തം

ലക്കം ൮

ഈ കാലത്തെയും മുൻ കാലത്തെയും
ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം.

നാം നാട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഇടപ്രഥമമായി നടപ്പാക്കിയതു സി. എം. ഏസു മിഷ്യനറിമാരും; ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയം കോട്ടയത്തുള്ള സുറിയാനി സിജന്നാരിയും ആയിരുന്നു എന്നു അറിയാത്തവർ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ൧൮൧൩ മാർച്ച് ൨൫ മിഷ്യനറിമാർ ഇവിടെ വന്നശേഷം അന്നത്തെ സുറിയാനി മെത്രാൻ സമ്മതത്തോടും സഹകരണത്തോടുകൂടി സിജന്നാരിയിൽ പഠിപ്പണം നടത്തിവന്നു. പത്തുപതു വർഷത്തോളം യേശുജിതനടന്നുവന്നശേഷം മിഷ്യനറിമാരും മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ മത്സരികയും അതിന്റെ ഫലമായി മിഷ്യനറിമാർ ഇപ്പോഴത്തെ ചർച്ചമിഷ്യൻ കോളേജു പണിയിച്ചു അതിലേക്കു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പാ മാറ്റിയിട്ടുകയും ചെയ്തു. പഴയസിജന്നാരിയിൽവെച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം മിഷ്യനറിമാരുടെ ചുമതലയിലും മേലമ്പലത്തലയിലും നടത്തിവന്നു എങ്കിലും സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്തായും സുറിയാനി മല്ലാമാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതന്നാൽ അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി ഏറെക്കുറെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. പഠിപ്പാ സി. എം. ഏസു കോളേജിലേക്കു മാറ്റിയപ്പോൾ അവിടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും മിഷ്യനറിമാരിൽ ഇരുന്നതിനാൽ സുറിയാനി മെത്രാൻറെയോ മല്ലാമാരുടെയോ ശക്തി അവിടെ ചെല്ലത്തക്കതല്ലായിരുന്നു. നാം രണ്ടു അവസരത്തിലും ഉണ്ടായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ നമുക്കു താരതമ്യപ്പെടുത്താം.

(൧) പഴയസിജന്നാരിയിൽ സുറിയാനി മെത്രാൻറെയും മല്ലാമാരുടെയും ട്രഷ്ടിയിൽവെച്ചു മിഷ്യനറിമാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം ശൈശ്വര്യത്തിലായിരുന്നു. ആകാലത്തും സുറിയാനി സഭയിലെ ഉപദേശാചാരങ്ങൾ മൂലം തങ്ങളും വെറുനൂറുനൂറുവർഷമായിരുന്നു മിഷ്യനറിമാർ പഠിപ്പിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മല്ലാമാർ

തിരുത്തി പഠിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരു മിഷ്യനറി എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, “പതിനെട്ടു വഷങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ആകെയുള്ള കത്തനാരഥാരിൽ എട്ടിൽ അഞ്ചുഭാഗം ഉൾപ്പെട്ട ൧൫൩ പേർ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിച്ചവർ ആയിരുന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരുവൻപോലും അന്ത്യോപ്യാതെറ്റുകളെ ഉപേക്ഷിച്ചാൻ മനസ്സുള്ളവനായി കണ്ടെത്തപ്പെട്ടില്ല”. (കൊളിൻസിന്റെ മിഷ്യനറി എൻറർപ്രൈസ. പുറം ൯൭) മിഷ്യനറിമാരാൽതന്നെ ദുരൂപദേശം പഠിപ്പിച്ചിട്ടും സുറിയാനിമെത്രാന്റെയും മല്ലാനാരുടെയും മേൽനോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ഫലം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ഇനി ഈ മേൽനോട്ടം കൂടാതെ സി. എം. ഏസ് കോളേജിൽ മിഷ്യനറിമാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പഠിച്ചവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു എന്നുകൂടെ നോക്കാം. മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകകർത്താവുതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ (പുറം ൧൫൭) “വേറൊരു കാലം ഇനിക്കു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതെന്തെന്നാൽ:—സുറിയാനികളിൽ ഏറിയകൂറും എന്നല്ല, എല്ലാവരുംതന്നെ, അംഗീയാസഭയോടു ചേർന്ന് പ്രോറോസ്റ്റാൻറുകാർ എന്നു ഏറ്റുപറകയൊ സുറിയാനിസഭയിലെ നവീകരണക്ഷിയിൽ ബലമായി ചേരുകയൊ ചെയ്യാതെ കോളേജു വിട്ടുപോകുന്നില്ല. എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ കുറെ ശെമ്മാശ്ശന്മാരും ഇതിനു വിശ്വസ്തമാർ അല്ല”.

ഒരു മിഷ്യനറിയാൽതന്നെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ വിവരസാവസമകൾ സുറിയാനികാരുടെ പ്രത്യേക ആലോചനയ്ക്കു വശീകരിക്കേണ്ടതാണ്. പതിനെട്ടു വഷം മിഷ്യനറിമാർ പഴയസിമ്മനാരിയിൽ പഠിപ്പിച്ചു. സുറിയാനിപട്ടുകാരിൽ എട്ടിൽ അഞ്ചുഭാഗവും ഇവരാൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരുവൻപോലും തങ്ങളുടെ മനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കയൊ വിശ്വാസത്തെ ആക്ഷേപിക്കയൊ ചെയ്തില്ല. ഈ പതിനെട്ടു വഷവും പഠിപ്പാ നടന്നതു സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മല്ലാനാരുടെയും ദിഷ്ടിയും സ്വാധീനശക്തിയും ഉപദേശവും ചെയ്തൊന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിയിലും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു മതത്യാഗം ഉണ്ടാകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നേരെമറിച്ചു പഴയസിമ്മനാരി വിട്ട സി. എം. ഏസ് കോളേജിൽ പഠിത്തമായപ്പോൾ പഠിച്ച കളികളിലും ശെമ്മാശ്ശന്മാരിലും ഒരുത്തൻപോലും സുറിയാനിവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നില്ലെന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ ഒട്ടും അസത്യമില്ലെന്നു അനുഭവംകൊണ്ടുതന്നെ നാം അറിയുന്നു. സി. എം. ഏസ് കോളേജിൽ ആ കാലത്തു പഠിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളിൽ എത്രപേർ സാക്ഷാൽ സുറിയാനികാരായിട്ടു ജീവിച്ചു എന്നുനാഷിച്ചാൽ ഒരുത്തനുമില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. സുറിയാനിസഭ സ്വന്ത പള്ളികൂടങ്ങളെ ഉ

ണ്ടാകിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ഇവയിൽ പഠിക്കുന്ന എത്ര കുട്ടികൾ മതശ്യാജ്യന്മാരായിട്ടുണ്ടോ എന്നുകൂടെ അന്വേഷിച്ചാൽ ഒന്നുമില്ലെന്നുതന്നെ പറയാമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഇതുകൊണ്ടു ഒരു സംഗതി വെളിവാകുന്നു. അതായതു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാൽ സുറിയാനി മതോപദേശങ്ങൾ മൂലം തകളാകണമെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചവർക്കുണ്ടോ വേദപുസ്തകമൊ സുറിയാനി സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മൂലം തകളാക്കുന്നുമില്ല. പിന്നെ സുറിയാനികുട്ടികളെ വളരാക്കുന്നതു എന്നാണെന്നു വെച്ചാൽ അവർ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഉപദേശാകളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിഷം കലൻ ഉപദേശങ്ങളും അവരുടെ നടപടികളെയും ആചാരങ്ങളേയും കണ്ടും കേട്ടും ബാലമനസ്സിൽ പതിയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും മാത്രം ആകുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ സാധാരണയായി ബാലന്മാരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മതസംബന്ധമായും ലൗകികമായുമുള്ള തത്വങ്ങളുടെ സത്യാസത്യങ്ങളെ വിവേചിച്ചറിവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ മനസ്സു ഉപദേശിക്കുന്ന ആളിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ ആകർഷിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഉപദേശാകൾ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കാതിരുന്നാലും അവരുടെ നടപടികളെ കണ്ടും കേട്ടും പഠിക്കുന്നതിനു ബാലമനസ്സുകൾ വശംവദങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു അന്യമതസമന്മാരുടെ പള്ളികൂടങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്നവർ ആ വിദ്യാലയസമാപകന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കനുരൂപമായ വിധത്തിൽ അഭ്യസിച്ചു വളരുവാൻ ഇടയാകുന്നു. അതിനാൽ ഏതു ക്രിസ്ത്യാനിയും കഴിയുമെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അവരവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുരൂപമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു അയക്കേണ്ടതു അന്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു ഈ കാലത്തു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു.

മദ്രാസിൽ ബിഷോപ്പു കോർപ്പറേഷൻ ഹൈസ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഹൻറാംമാണ്ടത്തെ സമ്മാനദാനദിവസം അഗ്രാസനം വഹിച്ച മദ്രാസു ബിഷോപ്പു ഡോക്ടർ ഹെറർഫോഡ് അവർകൾ പറഞ്ഞു ഉപസംഹാര പ്രസംഗത്തിൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനിയുവാവും അവരവരുടെ സ്വന്ത മതത്തിലും ശാഖയിലും ഉൾപ്പെട്ടവരായ് നടത്തപ്പെടുന്ന പാഠശാലകളിൽ അല്ലാതെ മറ്റു മതക്കാരുടെ പാഠശാലകളിൽ പഠിക്കരുതെന്നു വളരെ ബലമായി പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഈയിടെ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിയാമെണ്ടിൽ ഹാജരാകിയിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ ബില്ലിനു എതിരായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉള്ള അംഗീയാകാരും റോമ്മാകാരും വളരെ വളരെ ബഹളം കൂട്ടുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. അവരവരുടെ മതതത്വങ്ങളെ സ്തൂലങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വിപ്ലവം നേരിട്ടുവാൻ തക്ക ഒരു നിയമം നടപ്പാക്കുവാനുള്ള ശ്രമം പാർലിയാമെണ്ടിൽ ഫന്നപ്പോൾ ആദ്യബി

ജോലി മുതൽ അയ്യോനിവരെ അംഗീയാമതത്തിന്റെ നിലനില്പിനെക്കുറിച്ച് താല്പര്യമുള്ള എല്ലാവരും ഇളകിയിരിക്കുന്നു.

പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ വിവേചിക്കാതെ കുട്ടികളെ അയക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു ലിവിങ്ങ് മാർട്ടി എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ:— “നിന്റെ സഭയെ നീ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ നീ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ സ്നേഹിച്ചാണു് ആദരിച്ചാണു് പാപിക്കുന്നതു് അതിന്റെ സ്വാധീന ശക്തി വ്യാപിക്കുന്നതു് ചെയ്ത പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലേക്കു നിന്റെ കുട്ടിയെ അയക്കു നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഗണ്യമാക്കുന്നവരായി തീരരുതെന്ന നിനക്കു താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ നിഭരമല്ലിക്കുന്നതു അതിനു തക്ക സ്ഥിതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ആയിരിക്കണം”. ഓരോമതക്കാരന്റെ ഇടയിൽ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ അന്യമതക്കാരന്റെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അയക്കരുതെന്നു കഠിനമായ വിരോധം പാപ്പായിൽനിന്നു തന്നെ ഉണ്ടു്. ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കാരണമുണ്ടായാൽ മെത്രാന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു അനുവാദം വാങ്ങിയല്ലാതെ ഒരു ഓരോക്കുട്ടിയേയും അന്യമതക്കാരന്റെ സ്കൂളുകളിൽ അയക്കയില്ല.

മേൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾകൊണ്ടു കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവയ്ക്കേണ്ടതു അന്യ വസ്തുവായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നും അവരവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിൽ അല്ലാതെ ബാലന്മാരായ കുട്ടികളെ അയക്കരുതെന്നും അംഗീയാസഭയിലെയും ഓരോസഭയിലെയും യോഗ്യന്മാർ ഐകകണ്ഠ്യേണ നിഷ്പിന്നിച്ചു വരുന്നതായി കാണാം. ഈ ഇരുപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ പൈതൃകശ്രേഷ്ഠന്മാരും വർത്തമാനപരമ്പരയും ഇരുന്നേണ്ട നിഷ്പിന്നതകൾ പൊതുവെ ഈ സംഗതിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഇതു സുറിയാനിക്കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും അഗണ്യമായി വിചാരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയല്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഇനി ഇതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും എഴുതുവാൻ തക്ക കാലം ഒന്നുളള പ്രേരണാവിധി കാരണപ്രകാരം ചുരുക്കത്തിൽ പറയട്ടെ. സുറിയാനിസഭ വളരെ അധോഗതിയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. സ്വന്ത വ്യാപാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകാലത്തു നമ്മുടെ കുട്ടികളെ അന്യന്മാരുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലേക്കു അയക്കേണ്ടിവന്നു എങ്കിലും അല്പകാലത്തു നമ്മുടെ മേല്പട്ടുകാരുടെയും മറ്റാരുടെയും പ്രാധാന്യം മോശപ്പെടണമെന്നു കൊണ്ടു പറയത്തക്ക ദോഷം തട്ടിയില്ല. കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവരുടെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാലം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ

മിഷ്യനറിമാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദരണത്തിൻകീഴ് അകപ്പെട്ടു. അവ
രുടെ കോളേജിൽ പഠിച്ചവർ ഒന്നൊഴിയാതെ മതത്യാജന്മാരായ
യിടവിട്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാൽ പിന്നെ സുറിയാനി സഭയെന്നു
കേട്ടാൽ അവർക്കു മനംമറിച്ചിലായി തീർന്നു. ഈ ദോഷഫലം ക
ണ്ടിട്ടു സഹിച്ചിരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തയായപ്പോൾ നമ്മുടെ വന്ദ്യ
പിതാവായ മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമന
സ്സുകൊണ്ടു കോട്ടയത്തു ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുകയും
സുറിയാനി മതതത്വങ്ങൾക്കു അനുരൂപമായ ചരിത്രാസം കൊടുക്കാ
ൻ പ്രാപ്തമാണെന്നു തിരുമനസ്സിപ്പേക്കു ഉറപ്പും വിശ്വാസമുള്ള
ആളുകളുടെ മേലമ്പലത്തത്തിൽ അതിനെ വെക്കുകയും ചെയ്തു. അ
തിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചു ഇറങ്ങുന്ന യുവാ
ക്കന്മാർ സുറിയാനി സഭയെ തങ്ങളുടെ മാതാവായി വിചാരിക
യും സുറിയാനി മതതത്വങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെ
യ്യുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നു ഈ കാലാവസ്ഥയ്ക്കും
ഈ ഒരു പാഠശാല മതിയാകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കുറുങ്കുളം, തി
രുവല്ല, മുളത്തുരുത്തി മുതലായി മലങ്കര ഇടവകയുടെ പല ഭാ
ഗങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിശ്രീമൂലങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുകയും സുറിയാനി
ക്കുട്ടികൾക്കു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രീതിയിലും വിശ്വാസത്തിലും പഠി
ക്കുവാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെ
യ്യിരിക്കുന്നു എന്നിട്ടും സുറിയാനി സമുദായം എത്രത്തോളം തിരു
മേനിയുടെ ഈ പരിശ്രമങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആലോചിക്ക
ുന്നതായാൽ വളരെ ഇഷ്ടാഭംഗത്തിൽ ഇടയുണ്ടെന്നു വ്യസനപൂ
ർവ്വം പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു.

മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസു സിമ്മനാരിയുടെ ഫർവ്വപ്രമാണങ്ങളെ
ത്തെ വാഷീകവിദ്യോക്താ ഗവണ്മെന്റിപ്പേക്കു കൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
തയ്യാറാക്കുകയും അടുത്ത മൂന്നാണ്ടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസനോടു ഇതിനെ
താൽപര്യപ്പെടുത്തി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആണു ഈ ഇ
ഷ്ടാഭംഗം ഞങ്ങൾക്കു പ്രവൃത്തിപ്പെട്ടതു. ഫർവ്വപ്രമാണവും ഫർവ്വപ
ലെയും വിദ്യാഭ്യാസകർമ്മത്തിൽ കൂട്ടിനോക്കിയാൽ വിദ്യാത്ഥികളു
ടെ ആകെക്കുള്ള സംഖ്യയിൽ പായത്തക്ക ഭേദമൊന്നുമില്ലെന്നിടം
സുറിയാനി വിദ്യാത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം വലിയ വ്യ
ത്യാസം കാണുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഫർവ്വപ്രമാണ സുറിയാനി വിദ്യാ
ത്ഥികളുടെ സംഖ്യ അതിനു അടുത്ത മൂന്നാണ്ടത്തേതിൽ ൭൦ കറ
വായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. നേരെമറിച്ചു ഹിന്ദുക്കുട്ടികളുടേയും പ്രോ
ട്ടസ്റ്റാന്റുകാരായ കുട്ടികളുടേയും സംഖ്യയിൽ ഒരു കുറവും കാണ
ുന്നില്ല. ദോഷാകാരായ കുട്ടികളുടെ സംഖ്യയിൽ വളരെ കൂടുതലും
കാണുന്നു. സുറിയാനിക്കുട്ടികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പള്ളി
ശ്രീമൂലം അവരെ പ്രതി മിലവു ചെയ്യുന്ന പണച്ചെലവുകളുള്ള പ്ര

യോജനം അനുഭവിക്കുന്നതു അന്യന്മാരാണെന്നു കാണുന്നു. മകളുടെ അപ്പാ നായ്ക്കൾ ഭക്ഷിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പള്ളി കൂടത്തിനു കുറുമൊ പഠിത്തത്തിനു ന്യൂനതയൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ അന്യന്മാർക്കാണ് പ്രാപ്തിയുള്ളതു. അവരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നല്ല വളരെ കൂടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആ കുറവ് പഠവാറില്ല. സുറിയാനിക്കുട്ടികളുടെ ഈ കുറവിനു കാരണം എന്താണെന്നു തിരക്കിയതിൽ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവു അവർ വിഷം കലർന്ന ഭക്ഷണം തിരക്കിപ്പോയിരിക്കുകൊണ്ടാണെന്നാണ്. സുറിയാനികാരുടെ വിദ്യാർത്ഥിസത്രത്തിൽ താമസിച്ചാൽ ബുധനാഴ്ച, വെള്ളിയാഴ്ച, നോമ്പുദിവസങ്ങൾ ഇവയിൽ ചില ഭക്ഷണ വർജ്ജന ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സി. എം. ഏസ. കോളേജു സത്രത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഈ വക നോമ്പുകളൊന്നും ആചരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്ത വിദ്യാലയങ്ങളെ ആലോചിച്ചെടുത്താൽ അന്യമതക്കാരുടെ പാഠശാലകളിൽ പോകുന്നതിന്റെ സാക്ഷാൽ രഹസ്യം ഇതാണ്. ഈ കാരണം വെളിയിൽ പ്രസാദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മറ്റുകുറവുകളെ ആരോപിക്കുന്നതു സഹജമാണ്.

ഇനി ഒരു സംഗതിയുടെ പറയാനുണ്ട്. സി. എം. ഏസ. കോളേജു വിദ്യാർത്ഥി സത്രത്തിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ, അംഗീയാക്കാരൊ സുറിയാനികാരൊ നവീകരണക്കാരൊ ആരായാലും വേണ്ടതില്ല, ഞായറാഴ്ച ദിവസം അംഗീയാപള്ളിയിൽ പോകയും അവിടത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കയും ദിവസേന അംഗീയാപള്ളിക്രമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന ഒരു നിയമം ഉണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പല സുറിയാനിക്കുട്ടികളേയും ഞായറാഴ്ച സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ നിയമം അത്ര നിഷ്പക്ഷതയോടുകൂടി നടത്തിയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈയിടെ കോളേജിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വലിയ നിബ്ബന്ധം തുടങ്ങുകയും എല്ലാ കുട്ടികളും അംഗീയാ പള്ളിക്രമപ്പുസ്തകം വാങ്ങിക്കണമെന്ന ശഠ്വാ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽവെച്ചു സുറിയാനികാരും നവീകരണക്കാരും ഉൾപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒത്തുകൂടി ഞായറാഴ്ച സ്വന്ത പള്ളിയിൽ പോകുവാനും സ്വന്ത പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിച്ചാണെന്നും തങ്ങളെ അനുവദിക്കണമെന്നു കോളേജു അദ്ധ്യക്ഷനോടു രേഖാമൂലം അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ വളരെ കോപിയ്ക്കുകയും കുട്ടികൾ ആരെങ്കിലും സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ പോകയൊ സ്വന്ത പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കയൊ ചെയ്യാൽ ഒരു ശുദ്ധയിൽ കുറയാത്ത പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിക്കുമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും അംഗീയാ പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം വരുത്തി ഓരോ കുട്ടിയുടെ ത

ലയിൽ കെട്ടിവെച്ചു വില നിർബ്ബന്ധിച്ചു ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, വിസമ്മതം പറഞ്ഞ കുട്ടികളോടു മനസ്സിലാക്കി ഇറക്കിപ്പൊയ്ക്കാളുണ്ടെന്നും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്കൂൾ ഉള്ളപ്പോൾ എന്തിനു ഇങ്ങോട്ടുവന്നു എന്നും പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചതായി പല കുട്ടികൾ ഞങ്ങളോടു സങ്കടം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വക ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും ശാസനയ്ക്കും സുറിയാനികുട്ടികൾ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കേണ്ട ഒരു കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ നീക്കാനാണ് വലയ തിരുമേനി കഷ്ടപ്പെട്ടു പള്ളിത്തടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതു പിന്നെയും ആട്ടുകൊള്ളണമെന്നു കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നിർബ്ബന്ധമാണെന്നിൽ അതിനു ഞങ്ങളോടൊ തിരുമേനിയോടൊ സങ്കടം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. കോളേജുകാർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചു സുറിയാനികുട്ടികൾക്കു നോമ്പു ലംഘിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും അവരുടെ സങ്കടം തീർക്കാൻ ഇവിടെ തരവുമില്ല.

അതിനാൽ ലിവിങ്ങുചതു പത്രാധിപർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു രോടു ഞങ്ങൾ ഗുണദോഷിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ:—“നിന്റെ സഭയെ നിന്നു സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? നിന്നു സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ആദരിപ്പാനും സ്നേഹിപ്പാനും പഠിപ്പിക്കുന്നതും അതിന്റെ സ്വാധീനശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതുമായ പള്ളിത്തടത്തിലേക്കു നിന്റെ കുട്ടിയെ അയക്കു നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ മതതത്വങ്ങളെ അഗ്രാമ്യമാക്കുന്നവരായി തീരരുതെന്നു നിന്നു താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ നിന്നു ഭരമേല്പിക്കുന്നതു അതിനു തക്കസമിതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പള്ളിത്തടത്തിൽ ആയിരിക്കണം ആ വിധത്തിൽ ഉള്ള പള്ളിത്തടങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടു. പിന്നെ എന്തിനു നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കണ്ടവന്റെ ആട്ടും ആക്ഷേപവും കേൾക്കാൻ വിടുന്നു.

രക്ഷയും വിശുദ്ധ ജീവിതവും.

കഴിഞ്ഞ നൂറാം ലകം പത്രികയിൽ ഒരു ഉപദേശിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു നവീകരണക്കാരൻ ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്ന എഴുത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന ഭാഗം കാണുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ പത്രികയിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഇടമണ്ണിൽ ജീവവിരമം ഉപദേശിയെപ്പറ്റി ഓരോ സ്മരണകൾ ഇടുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഇടുന്നതു നിങ്ങളുടെ (നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയുടെ) കണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ എടുത്തുകളയാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിലെ കറുപ്പു എടുക്കുന്നതിലേക്കു എന്തിനായിട്ടാണ് ഭാവിക്കുന്നതു. അതിനെ എടുത്തുകളഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതുതന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചതായി ഭവിച്ചേനെ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നതു ദൈവം മനുഷ്യരെ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കു സൃഷ്ടിച്ചവർ തന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു

എന്നുള്ള സമിതിയിലാണ്. ഇയാൾ ഒരു അയ്യേമനിയും ഞങ്ങളുടെ സഭയിലുള്ള പ്രഥമഗണനിയന്മാരിൽ ഒരുവൻതന്നെയും ആയിരുന്നിട്ടും ജയാളെ ഏകകുറുത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ ഉടൻ ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യതു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. നിങ്ങൾ ആക്ഷേപം പറയുന്ന ഞങ്ങളുടെ സമിതി ഇങ്ങനെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടേതു ഒന്നു നോക്കാം. നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ അയ്യേമനിയെന്നുവേണ്ടാ പട്ടികാർ, ശൊമ്മാശ്ശന്മാർ ഇവർതന്നെ ഇയാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിലും നിത്യപ്പുരയായ കൃത്യം ചെയ്യുവരുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുപോലും അവരെ ധികരിക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയെന്നു പറയാമല്ലോ.....ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ആണോ കുറും കൊടുത്ത ഒരാളിനെയും ആ സഭയേയും പറടി പറയുന്നതു. മനുസാക്ഷിയു വിരോധമായിട്ടു പറയുന്നതു ആണുങ്ങൾക്കു ഉചിതമാണോ. കൊള്ളാം നിങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നിവാരണം ചെയ്തിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. കുറും പറഞ്ഞിട്ടു അവനെ തള്ളിയ സഭയെ ആക്ഷേപിച്ചു അതിൽ നിത്യപ്പുരയായ കൃത്യം ഒരിക്കലും ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ആളുകൾ ചെയ്തിട്ടു പോലും അവയ്ക്കു യാതൊരു ശിക്ഷയും കൊടുക്കത്തക്ക ഒരുത്തൻ പറഞ്ഞാൽ അത്ര എത്ര ന്യായമാണു.....”

ഈ ഏഴത്തിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുമൂന്നു വാക്കുകൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ൧. നാം ലകം പത്രികയിൽ ഞങ്ങളുടെ ഒരു ലേഖകൻ ചൂണ്ടിപ്പറഞ്ഞതു ജടമണ്ണിൽ ഉടിയവിരാ ഉപദേശിയെക്കുറിച്ചാണെന്നോ അയാൾ ഒരു വലിയ പാപത്തിലും ശിക്ഷയിലും അകപ്പെട്ടുവെന്നോ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഞം ഉപദേശിയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കേടറിവു വിശുദ്ധിയുടെ പരമകാഷ്ടയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ എന്നും പാപം ചെയ്യാൻ ഒരിക്കലും പാടില്ലാത്ത മാലാകാമാകുത്ത അവസഥയിൽ ഇരിക്കുന്നവനെന്നു തന്നത്താൻ ഉപദേശികയും അങ്ങിനെ നവീകരണകാർ ഐക്യകണ്ഠേണ സമ്മതികയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാൾ എന്നുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ഒരു കഠിനപാപത്തിലും ശിക്ഷയിലും അകപ്പെട്ടു എന്നു മേൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകൊണ്ടു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു വാസ്തവമായിരുന്നാൽ അതു മാളികയിൽ പ്രസംഗികപ്പെടേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണു. എന്നിട്ടും നാം ലകം പത്രികയിലെ ഞങ്ങളുടെ ലേഖകൻ ഇത്ര ഗുഡാത്മത്തിൽ എഴുതി വച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു.

൨. ഞങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട സുറിയാനിസഭയിലെ അയ്യേമനികളിൽ മാത്രമല്ല പട്ടികാരിയും ശൊമ്മാശ്ശന്മാരിലും ജതുപോലെയുള്ള കുറും ഇരിക്കുമ്പോൾ നവീകരണ ഉപദേഷ്ടാവിന്റെ കുറും എടുത്തു പറഞ്ഞതു ശരിയല്ലെന്നുമാണു ഞം എഴുത്തുകാരൻ വാദിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ സഭ മുഴുവൻ ശുദ്ധമാണെന്നു വന്നാൽ അതിൽ പാപമില്ലെന്നോ പറവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും തയ്യാറില്ല. ഞങ്ങളിൽ അയ്യേമനികളും പട്ടികാരും മാത്രമല്ല പാത്രിയർക്കീസുവരെ എല്ലാവരും പാപികളാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെയും ഓരോരുത്തരുടെയും വിശ്വാസം. പാപത്തിൽ തരഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു പാപമില്ലെന്നു പറയുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ നിങ്ങളെതന്നെ വഞ്ചികയാണെന്നുതന്നെ ഞങ്ങളുടെ സഭ സമാപിച്ചു ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കർത്താവു ഈ ലോകത്തിലേക്കു ജറുസലേമിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചതും മരിച്ചതും താൻമൂലം പാപമോചനം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധ ക്രിദാശങ്കളും പ്രത്യേകം അനുതാപം കമ്പസാരമോചനം ഇവയും ഞങ്ങൾക്കു ഏല്പിട്ടത്തിരുന്നതും ഞങ്ങൾ പാപികളാകുകൊണ്ടാണു. പാപം ചെയ്യുന്നവരോടു അനുതാപം പ്രസംഗികയും അവരെ കമ്പസാരിപ്പികയും അനുതപിക്കുന്നതായാൽ യഥായോഗ്യം ശിക്ഷയോടുകൂടെ മോചികയും ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളുടെ സഭ ഏല്പിട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അതുപോലെ ഏറെക്കുറെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം ചെയ്യുവെന്നുമുണ്ടെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അറിവു.

നവീകരണകാർ അനുതാപമൊ കമ്പസാരമൊ രക്ഷകനൊ ആവശ്യമില്ലെന്ന നിലയിലാണു ജപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്തെന്നുവെച്ചാൽ പാപം ക്രിദാതെ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കാമെന്നും അങ്ങിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നും വിശ്വസിച്ചാൽ, പിന്നീടു അവർക്കു പാപം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും പാപം അവരെ രീണ്ടുകയ്യി

ഒല്ലെന്നുമാണ് ഇവർ പ്രസംഗിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതും. ഞാൻ നീതിമാനാണെന്നു യല്ല, പാപികളെയത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നതെന്നു കർത്താവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ ലോചിക്കുമ്പോൾ നീതിമാനായ നവീകരണകാരെ കർത്താവു വിളിയ്ക്കുന്നില്ലെന്നും അവർ കർത്താവിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നും കൂടെവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള “വിശുദ്ധന്മാർ” ഭയങ്കരമായ പാപത്തിൽ വീഴുന്നതായാൽ അതു മെല്ലെ പറയല്ല, ഉറച്ചു വിളിച്ചു പറയേണ്ടതു ആത്മാവശ്യാതന്നെ. ഈ വക ദുഷ്പദേശങ്ങളാൽ സാധുക്കളെ വഞ്ചിക്കയും അനുതാപത്തിന്റെ വാതിൽ അടച്ചുകളകയും ചെയ്തുമൂലം ഏത്രയായിരം ആത്മാക്കളെയാണ് ഈ കൂടർ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നത്. ഇവരുടെ ഉപദേശം വഞ്ചനയാണെന്നു മനുഷ്യർ മനസ്സിലാവാൻ ദൈവം അവരുടെ നഗ്നതയെ വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. മേൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്ന എഴുത്തിൽ പേർ പറയുന്ന ഉപദേശി ഈ പൈശാചിക ഉപദേശാക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ്. ലേഖകൻ പറയുന്ന സംഗതി ശരിയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ വാചാലതയും പരാക്രമവും കൊണ്ടു പാപകൃപത്തിൽ വീണിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ നാശത്തെക്കുറിച്ച് അത്യന്തം വ്യാകുലനായിരിക്കുന്ന കർത്താവു അവരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും അറിവിനുവേണ്ടി അയാളുടെ “വിശുദ്ധ ജീവിത”ത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഡേവിഡ് എന്നൊരു വിദ്വാൻ ഇവിടെ വന്നു ഞാൻ പാപത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പരിന്റേഴു വർഷമായി എന്നും ഇതിനിടയിൽ യാതൊരു പാപവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗം ഞങ്ങളുടെ ചെയ്തിയ്ക്കു കേട്ടതാണ്. ഏതൊരു മനസ്സിലാക്കുന്ന അജ്ഞാതനായിരുന്ന ഇവന്റെ മൗഢ്യം വെളിപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലമായി അവൻ “വിശുദ്ധ” വ്യക്തിയാകും ചെയ്യും. ഇനി പാപം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതെന്നു ഫോഷിച്ചു അവന്റെ വിശുദ്ധാവസ്ഥയുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെടുകയും ഇവന്റെ ഉപദേശം പൈശാചികമാണെന്നു ദൈവം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ടും ഇവിടെയുള്ള നവീകരണകാർ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. വിശുദ്ധി! വിശുദ്ധി! പാപം ചെയ്യാൻ ഇടവരികയില്ല, പാപം ചെയ്യാവുന്ന അവസ്ഥയിലല്ല ഇവരുടെ ജീവിതം എന്നിങ്ങനെ ഇവർ പിന്നെയും ഫോഷിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം, വിശുദ്ധിയിൽ പൂർണ്ണനായ കർത്താവുതന്നെ, ഈ നാറ്റവിശുദ്ധന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യന്റെ കപടതയേയും അശുദ്ധിയേയും പരസ്യമാക്കി. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുപോയവരുടെ മനസ്സു തിരിവിനും സാധുക്കൾ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാനും അനുതാപത്തിന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും വേണ്ടി കരുണാവാരിധിയായ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ ഈ സംഭവം പ്രസമാവിച്ചതു തെറ്റാണെന്നാണ് നമ്മുടെ നവീകരണ ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അതു ഏത്രത്തോളം മറച്ചുവെക്കുമോ അത്രത്തോളം ദൈവകോപത്തിനു പാത്രമാകുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതു മാളികമേൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ മേൽ പ്രസമാവിച്ചു കാരണം ഇതാകുന്നു.

നമ്മുടെ ഈ ലേഖകൻ പറയുന്ന വേറൊരു സംഗതി പാപം ചെയ്യു ആളിനെ നവീകരണകാർ ശിക്ഷിച്ചെന്നും സുറിയാനിസഭയും രാജാക്കന്മാരും ശിക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നും ആകുന്നു. മറ്റാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കാൻ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു കേസു വന്നപ്പോൾ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ശിക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നതു ഒരു പ്രശംസയായിട്ടു നമ്മുടെ ലേഖകൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ശരിതന്നെ, താടിയുടെ അർദ്ധഭാഗം മുറിയ്ക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ശിക്ഷയും മുറിച്ചുകളഞ്ഞു താടി വളരുന്നതുവരെ ദ്രാളു നരിച്ചു വിടാനെ ഏതു ശിക്ഷിച്ചു. ആ വിദ്വാൻ വികാരിത്വം ഭരിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന സമലത്തുനിന്നും ആരും അറിയാതെ ഒളിച്ചുപൊയ്ക്കളഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് എന്തെല്ലാം അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി. “വിശുദ്ധ” ചുംബനം ചെയ്യുന്നതു യാദൃച്ഛികമായി സ്വന്ത കണ്ണാൽ കണ്ടു എന്ന വിശ്വാസമനായ ഒരു അംഗീയാപാദ്രി ആരെക്കുറിച്ച് സാക്ഷീകരിക്കുന്നുവോ അയാൾക്കു വല്ല കുറവുമുണ്ടോ? ഇതൊക്കെ പോകട്ടെ നവീകരണത്തിന്റെ പിതാമഹന്റെ കാർയ്യംതന്നെ ആലോചിച്ചുനോക്കട്ടെ. “പിശാചിന്റെ കണ്ണിയിൽ വീണുകൊണ്ടു പരിചിരുന്ന പള്ളി കൂടത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെടുകയും” ആ “വിശുദ്ധ” ജീവിതത്തെ അവ

നാനത്തോളം പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യയാൽക്കു വല്ല കുറ്റവും ഉണ്ടോ? പരിശുദ്ധനായിട്ടുള്ള എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു നവീകരണത്തിന്റെ പുണ്യമെന്നും പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കാൻ പുറപ്പെടരുതെന്നു ഞങ്ങൾ ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സുറിയാനികാർ ശിക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്ന ഒരു ആക്ഷേപം നമ്മുടെ ലേഖകൻ പറയുന്നു. ശിക്ഷ ക്രൂരമായിരിക്കുന്ന പാപികൾ വളരെയുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. അതു സഭയുടെ കുറ്റമല്ല. പാപിയെ അനുതാപത്തിലേക്കു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അവനെ കുവസാരിപ്പിക്കുന്നു അവൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്നു കണ്ടാൽ ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആ കുറ്റവും ശിക്ഷയും പരസ്യപ്പെടുത്താവുന്നവയല്ല. പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ഞങ്ങളുടെ സഭയുടെയെന്നല്ലാ എല്ലാ പ്രാചീന സഭകളുടെയും നിയമപ്രകാരം കുറ്റകരമാണു. അതിനാൽ നമ്മുടെ ലേഖകൻ അറിയുന്നില്ലായിരിക്കും. അതിനു ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കും അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കുമാണോ കുറ്റം?

ഒരു “വിശുദ്ധ”ന്റെ വിശുദ്ധി അശുദ്ധമായി പരിണമിച്ചു എന്നു നമ്മുടെ നവീകരണലേഖകൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു സുറിയാനികാർ പഠിക്കേണ്ട ചില പാഠങ്ങൾ ഉണ്ടു. അവ എല്ലാവരും റം അവസരത്തിൽ എങ്കിലും പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ഞങ്ങൾ കപേക്ഷയുണ്ടു. അവ എന്തെല്ലാമെന്നാൽ:-

൧. പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു ആവശ്യവും നമ്മുടെ ചുമതലയുമാണു. എങ്കിലും സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ചവരിൽ കർത്താവിശോഭിശിഷ്ടായല്ലാതെ പാപമില്ലാത്തവരും വിശുദ്ധനുമായി ആരുമില്ല.

൨. മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുന്ന കാലമെല്ലാം പരീക്ഷയിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവനു പാപമില്ലെന്നോ, രക്ഷിയ്ക്കപ്പെട്ടുപോയെന്നോ, ഇനി പാപം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നോ പറഞ്ഞാൽ അതു പൈശാചികവും അനുതാപത്തിന്റെ വാതലിനെ അടച്ചുകുളയുന്നതിനുവേണ്ടി ആകർഷകസാ എന്ന വിദ്വാൻ ഉപദേശിച്ചതന്നു വിദ്വയം ആകുന്നു.

൩. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച ഒരു പാപിക അനുതാപവും ഏറ്റുപറച്ചിൽ ആകുന്നു സത്യകുവസാരവും കൊണ്ടല്ലാതെ മോചനം സാദ്ധ്യമല്ല.

൪. രണ്ടാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ച ദുരൂപദേശങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുന്ന നവീകരണ ഉപദേശാക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ പൈശാചികവും വേദസാക്ഷികൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടുത്താമെന്നു വിചാരിച്ച സാത്താന്റെ അനേകം കൌശലങ്ങളിൽ ഒന്നുമാകുന്നു.

൫. റംവക ഉപദേശികളെ സത്യോപദേശാക്കളെന്നു ദൈവവചനം പ്രശംസിക്കുന്നവരെല്ലാം വിചാരികയോ അവരുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കയോ ചെയ്യരുതു.

൬. റംവക ഉപദേശാക്കളുടെ പൈശാചികം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ദൈവം ജപ്പോൾ കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യം കണ്ടിട്ടെങ്കിലും ദൈവത്തോടു മത്സരിച്ചു ജനിയും ഈ കൂട്ടരുടെ പിന്നാലെ ഓടിനടന്ന ദൈവത്തെ കോപിപ്പിക്കരുതു.

൭. സ്ത്രീയോഗമെന്നു പറയുന്നത് ദുർബ്ബലപാത്രങ്ങളായ ഇവരെ കണ്ണിയിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതിനു പിശാചു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന വേദാന്ത സൂത്രമാകുന്നു. പുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചും പരസ്യമായും സ്ത്രീകളോടു പറവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യവും കത്താവു നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്കു പ്രത്യേകം യോഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശമെല്ലാം തിന്മയിൽനിന്നു ഉത്തരവിക്കുന്നതാണു. അതിനാൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുടെ പാതിപൂർത്തതെക്കുറിച്ച് താല്പര്യവുമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ ഈ വക യോഗങ്ങളിലേക്കു അയക്കരുതു. ഉപദേശിയെന്നോ ദൈവവചനമെന്നോ നറിച്ചും വേദപുസ്തകം കക്ഷത്തിൽ കിടക്കിയുംകൊണ്ടുവരുന്ന ഈ കൂട്ടർ ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ വന്നാൽ സ്ത്രീകളുമായി യാതൊരു സഹവാസത്തിനും ഇട കൊടുക്കാത്ത വിധത്തിൽ കർമ്മതൽ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈ കൂട്ടരിൽ ചിലർ വടക്കുവെച്ചു തല്ല കൊണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു സുറിയാനികാരെ സഭാന്തരക ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ തല്ല കൊള്ളുന്നത് ആശ്ചര്യമല്ല.

മിശിഹാനുക്രമം.

അദ്ധ്യായം ൧൩.

പരീക്ഷാനിരോധം.

ജഹലോക്തരിൽ നാം ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം പരീക്ഷയുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നും വേദനയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ പ്രയാസമാണു; ഈ വാസ്തവത്തെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടു യോഹാന്റെ പുസ്തകത്തിൽ “ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യജീവിതം ഇടവിടാതെയുള്ള ഒരു യുദ്ധം അത്രെ” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും അവനവനു സഹജമായ പരീക്ഷകളിൽ ശ്രദ്ധയോടു കൂടിയിരിക്കേണ്ടതും ജാഗ്രതയോടും പ്രാഗ്ഭവനോടുംകൂടി സമീപമായിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ “ശത്രുവും കാണുന്നവരെ പിടിച്ചു പിടിക്കാനായി ഉറക്കമില്ലാത്ത സഭാ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നവനും ആയ” പിശാചു കാവലില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലം നമ്മിൽ കണ്ടുപിടികയും ആ സ്ഥലത്തുകൂടി അവൻ കടന്നു അവന്റെ മായാമോഹങ്ങളെ നമ്മിൽ പ്രവൃത്തികയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യരാൽ പ്രാപിക്കാവുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പതനം പരീക്ഷയുടെ കയ്യേറ്റത്തിൽനിന്നുള്ള വിട്ടുതൽ അല്ല; ജഹലോക്തജീവിതത്തിൽ പരീക്ഷകൾ കൂടിയേ കഴിയൂ. എന്നാൽ പരീക്ഷകൾ വളരെ അപകടകരവും വേദനപ്പെടുത്തുന്നവയും ആണെന്നിരിക്കുന്നതും അവ അത്യന്തം ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നു; കാരണം, അവ നമ്മെ വിനയപ്പെടുത്തുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും പൂർണ്ണതയിലേക്കു വഴി കാണികയും ചെയ്യുന്നതത്രെ. മിശിഹായുടെ സകല പിൻഗാമികളും അധികമായ ദുഃഖത്തോടും ദുരിഷ്ടതയോടുംകൂടിയിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതു. എന്നാൽ പരീക്ഷകളെ സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവർ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ആശയിൽനിന്നും വീഴുകയും കേവലം നിരസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

യോഗങ്ങൾ ഏതു പാവനങ്ങളായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു സ്ഥലം ഏതു ഗ്രന്ഥമായി ദൂരദേശത്തു ഏല്പിട്ടുത്തപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും, അവയ്ക്കു പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ല; പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ താഴ്മ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നു; ക്ഷമാസഹിതം നാം കീഴടങ്ങാൻ വേണ്ടി ഞ്ഞുകൊണ്ടു ഉത്സവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യപ്രകൃതി പാപത്തിൽ ജന്മിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും സകല പരീക്ഷകൾക്കും കാരണമായ അമിതമോഹങ്ങൾ അതിൽതന്നെയുള്ളതുകൊണ്ടും ജഹലോക്തജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ സമീപി മേല്പാത്തതായിരിപ്പാൻ നിബ്ബന്ധമാകുന്നു; ഉടനെയിരിക്കെ, ഒരു പരീക്ഷ അവസാനിച്ചാൽ മറ്റൊന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്നു; മനുഷ്യൻ ഏതൊരു സമീപിയിൽനിന്നു വീണുവോ ആ സമീപിയിൽ അവനങ്ങായിരുന്ന ശുദ്ധതയും പൂർണ്ണതയും വീണ്ടും പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അവൻ ഏറ്റക്കുറെ തിരു സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പരീക്ഷകളിൽനിന്നു ഓടിയൊളിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുമേതുവായിട്ടു അനേകമാളുകൾ അവിയിലേക്കു കിഴക്കാത്തുകുമായി വീണിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ക്ഷമ, വിനയം എന്നിവകൊണ്ടാകുന്ന നമ്മുടെ ശത്രുക്കളേക്കാൾ നാം ബലവാന്മാരായിത്തീരേണ്ടതു. ഒരുത്തൻ പരീക്ഷകളെ വേരോടെ പറിച്ചുകളയാതെ പുറമെ മാത്രം അവയെ തട്ടിക്കുന്നതായാൽ അവയെ കീഴടക്കാൻ അവനു സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല പരീക്ഷകൾ പുഷ്പാധിക ശക്തിയോടെ തുടരെ തുടരെ ഉണ്ടാകയും അവൻ പുഷ്പാധിക ശക്തിയോടെ അവയോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായും വരും. ശക്തിമത്തായ ശ്രമങ്ങൾ കൊണ്ടും ക്ഷമാരഹിതമായ ആക്രമം കൊണ്ടും അനല്പമായ കാഠിന്യംകൊണ്ടും അല്ല പരീക്ഷകളിൽ ജയം പ്രാപിക്കേണ്ടതു; പിന്നെയോ ക്രമേണയുള്ള വളർച്ചകൊണ്ടും ദൈവസഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ക്ഷമയോടുകൂടിയ സഹന ശക്തികൊണ്ടും അത്രെ.

നിന്റെ സ്വന്ത പരീക്ഷകളിൽ, പരീക്ഷകളെപ്പറ്റുകയും പരീക്ഷകളെ ജയിക്കുകയും ചെയ്യുവരോടു ആലോചിക്കുക; നിന്റെ സഹോദരന്റെ പരീക്ഷകളിൽ

കുറിഞ്ഞതായി അവനോടു വെരുമാറാതെ, അന്യന്മാർ നിന്നോടു എങ്ങനെ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ അങ്ങനെ അവനോടും പ്രവൃത്തിച്ചു അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക.

പരീക്ഷയുടെ പ്രാഥമികാക്രമത്തെ ആശ്ചര്യകരമാകുംവണ്ണം കുറിയും ആ പത്കരവും ആകിയിരുന്നതു ദൈവവിശ്വാസമില്ലായ്മയിൽനിന്നുളവാകുന്ന നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ അസമീരതയാകുന്നു. അമരമില്ലാത്ത ഒരു കപ്പൽ പ്രതികൂലമായ കാറ്റുകളാൽ എപ്രകാരം അങ്ങുമിങ്ങു തള്ളപ്പെടുന്നുവോ അപ്രകാരമാകുന്നു ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്ത ഒരു അസമീരൻ പരീക്ഷകളാകുന്ന അലകളാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തളി അലയപ്പെടുന്നതു.

സ്വപ്നം അഗ്നിയിലും സ്വീകാരയോഗ്യരായ മനുഷ്യർ നിർഭാഗ്യമാകുന്ന ചൂടുയിലും ജട്ടു പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷ നമ്മെ അതിൽ അകപ്പെടുത്തി നമുക്കു സഹന ശക്തി കൂട്ടുമാത്രമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നതുവരെ നമ്മിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ശക്തിയെപ്പറ്റി നമുക്കു അറിയാൻ കഴികയില്ല. നാം അഹങ്കാരത്തോടുകൂടിയതിനെ പ്രാഥമികാക്രമത്തെ തട്ടുകാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കാരണം, ശത്രുവിന്റെ വരവിൽ തന്നെ കൂടുതൽ നമ്മുടെ ഹൃദയഗോപുരത്തിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ ക്ഷണത്തിൽ നമുക്കു അവനെ തോല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

“രോഗാരംഭത്തിൽ തന്നെ മരുന്നു സേവിക്കുക. രോഗം കുറിയുമായിപ്പോയാൽ പിന്നീട് സേവിക്കുന്ന മരുന്നു യാതൊരു ഗുണവും ചെയ്യുകയില്ല.”—എന്നു ഒരു വിദഗ്ദ്ധൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആപത്കരമാകുംവണ്ണം നിരന്തരമായി വളരുന്ന പാപത്തിന്റെ ആക്രമണത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഈ ഉപദേശം കൊടുക്കപ്പെടാകുന്നുതാണ്: തിന്മ ആദ്യമായി ഒരു വെറും വിചാരം വഴിയായി ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. ഈ വിചാരത്തെപ്പറ്റി നാം പൂർണ്ണമായി ചിന്തിക്കുന്നു. ഈ ചിന്ത ഇന്ദ്രിയനന്ദവും, പിന്നീട് അമിതമായ ആഗ്രഹവും ഒടുവിൽ മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണസമ്മതവും ഉണ്ടാകിത്തീർക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നിന്ദനമായ ശത്രുവിന്റെ പ്രാഥമികാക്രമത്തെ തട്ടുകാണതുകൊണ്ടു അവൻ ക്രമേണ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിങ്കലേക്കു അടുകയും അതിനെ പൂർണ്ണമായി കരസ്ഥമാക്കയും ചെയ്യുന്നു; നമ്മുടെ ഉദാസീനത നിമിത്തം ശത്രുവിനെ നിരോധിക്കുന്നതിന്നു താമസം വരുന്തോറും നിരോധിക്കാൻ ജ്ഞ ശക്തി ദിവസേന കുറയുകയും, തദനുസരണം ശത്രുവിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും ആണു ചെയ്യുന്നതു.

ചിലർ മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആദികാലങ്ങളിലും ചിലർ അവസാനകാലങ്ങളിലും ആയിരിക്കും പരീക്ഷകൾ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയായിത്തോന്നുന്നതു; ചിലർ ഭക്തികൂടത്ത തങ്ങളുടെ ജീവകാലം മുഴുവനും, എന്നാൽ മറ്റുചിലർ വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രവും പരീക്ഷകളാൽ വലഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഈ വിവിധരൂപം ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്താലും നീതിയാലും വരുത്തിക്കൂട്ടിച്ചേർത്തതാകുന്നു; എന്നെന്താൽ, താൻ സകല മനുഷ്യരുടേയും വിവിധങ്ങളായ സമിതി, സ്വഭാവം എന്നിവയെ തുകിനോക്കി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും എല്ലാവരുടേയും മോക്ഷത്തിന്നുതക്കത്തകവിധത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ വിവിധരൂപത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിച്ചേർത്തതും ആകുന്നുവല്ലോ. ആയതുകൊണ്ടു, പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നാം നിരാശപ്പെടുകയല്ലാവേണ്ടതു; പ്രത്യുത, പൂർവ്വാധികശക്തിയോടുകൂടിയ വിശ്വാസം, ശ്രദ്ധ, സ്നേഹം എന്നിവ സഹിതം നമ്മുടെ എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും നമ്മെ സഹായിപ്പാൻ. പൗലുസു ശ്ലീഹായുടെ വാക്കിൽ പറയുന്നതായാൽ “നമുക്കു സഹികാൻ കഴിയേണ്ടുന്നതിന്നു പരീക്ഷയോടുകൂടിത്തന്നെ വോക്കുവഴികളേയും ഉണ്ടാകിത്തരാനും” നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം; “താഴ്ചയുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാമെന്നും ഉയർത്താമെന്നും” വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലത്തിൻകീഴെ നമുക്കു നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ വിനയത്തോടുകൂടി സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യാം.

മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവന്നതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലുള്ള അവന്റെ അഭിവൃദ്ധി കൂടുതലായിത്തീർന്നുവെന്നു പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നുവെന്നു നമുക്കു ദൈവീകവരമ്പുസാദം പൂർവ്വാധികം സമിതി ചെയ്യുന്നു എന്നു അവൻ തോന്നുകയും അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പൂർവ്വാധികമായി അവനിൽ വിളങ്ങുകയും

ചെയ്യുന്നു. യാതൊരു തീന്മയുടേയും ഭാരം ഒരു മനുഷ്യനിൽ ജ്ഞാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അവൻ വിശുദ്ധിയിലും ഭക്തിയിലും ഇരിക്കുക എന്നതു ഒരു വലിയ കാര്യമായി വിചാരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല; എന്നാൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വിശ്വാസം, ആശ്വാസം, കീഴടങ്ങൽ എന്നിവയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുകയും “തന്റെ ആത്മാവിനെ താഴ്മയോടെ അടക്കിക്കൊള്ളുകയും” ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിയുടെ മതിയായ ഒരു തെളിവായി ഗണിക്കാം. ഏറ്റവും കഠോരങ്ങളായ പരീക്ഷകളിൽ ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ സാധാരണയായി ജീവിതത്തിൽ കടന്നുകൂടാറുള്ള ലഘുക്കളായ പരീക്ഷകളിൽ പോലും ചിലപ്പോൾ തോറ്റുപോകുന്നു. ഇപ്രകാരം ദൈവം സംഭവിപ്പിക്കുന്നത് അവർ താഴ്മയായിരിക്കേണ്ടുന്നതിനും അധികം കഠോരങ്ങളായവയെ നിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള അവരുടെ ശക്തിയിൽ അവർ അഹങ്കാരികളായിരീതാതെ ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിനും വേണ്ടി തന്നെ.

അദ്ധ്യായം ൧൪. (സാഹസവിധി)

നീ നിന്നെത്തന്നെ സൃഷ്ടികയും അന്യന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ വിധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യ. അന്യന്മാരെ വിധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിനക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല; എന്നു തന്നെയല്ല, നീ തെറ്റിപ്പോകാനും എളുപ്പത്തിൽ പാപത്തിൽ അകപ്പെടാനും ഇടയുണ്ടു; എന്നാൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ സദാ ശോധന ചെയ്യുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിനക്കു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. നാം സാധാരണയായി മനുഷ്യരേയും ഓരോ വസ്തുക്കളേയും വിധിക്കുന്നതു നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു അവ അനുക്രമമൊ പ്രതികൂലമൊ എന്നു നിനച്ചതിന്റെ ശേഷം ആയിരിക്കും; സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയാൽ അന്ധകാരപ്പെടുക ഹേതുവായിട്ടു ക്ഷണത്തിൽ സത്യാവസ്ഥയിൽനിന്നു നാം തെറ്റിപ്പോകുന്നു. നമ്മുടെ സകല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടേയും ആഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഏക ഉന്നം ദൈവം മാത്രമാണെങ്കിൽ കാഴ്ചകളുടെ സത്യാവസ്ഥ നമ്മുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായി ഭവിച്ചാൽ തന്നെ നാം അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടുന്നതല്ല; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പക്ഷപാതം ഉള്ളതിനാലും പുറമെ, നമുക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ, നമ്മെയോ തിന്മയോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാലും സത്യത്തിൽനിന്നും സമാധാനത്തിൽനിന്നും നാം ജടവിടാതെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു.

അനേകമാളുകൾ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സകലത്തിലും സമാധാനത്തെ രഹസ്വമായി ജ്വലിക്കുന്നുണ്ടു; എന്നാൽ അതിനെ അവർ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. കാഴ്ചത്തിന്റെ പോക്കു തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോടും ആഗ്രഹങ്ങളോടും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്ന കാലത്തോളം തങ്ങൾ സമാധാനത്തിന്റെ സകല അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാപിക്കുന്നതായി അവർക്കു തോന്നും; എന്നാൽ അവർക്കു ആശാഹവും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുവൈപരീത്യവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ ക്ഷണത്തിൽ അവർ അസ്വാസ്ഥ്യന്മാരായിത്തീരുകയും പ്രസന്നവും അരിഷ്ടതയും അവരെ പിടിപിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരുടേയും സ്വദേശികളുടേയും ഇടയിൽ എന്നുവേണ്ടാ ഭക്തിയായും ശുദ്ധമായും ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ പോലും ഹിദ്രം ഉണ്ടാകുന്നു.

പരിവായി ആചരിച്ചവന്ന യാതൊരു കാഴ്ചത്തെ നിർമ്മുലമാക്കിയെച്ചാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ടു; തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പുറമെ നടത്തപ്പെടാൻ യാതൊരുവനും മനസ്സു വരില്ല. യേശുജിഹ്വയിൽ വേണ്ടതായ താഴ്മയോടുകൂടിയ അനുസരണം നിന്നിലുള്ള സകല നന്മയുടേയും കാരണമായി വിചാരിക്കാതെ നിന്റെ സ്വന്തം ബുദ്ധിയേയും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തേയും മുറുകെ പിടിക്കുന്നതായാൽ വിശുദ്ധ റൂഹായുടെ പ്രകാശം നീ പ്രാപിക്കുന്നതല്ല; അഥവാ പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ തന്നെ അതു വളരെ സാധാരണമായിരിക്കും. കാരണം, നമ്മുടെ ഇഹ ദൈവേച്ഛയ്ക്കു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടിരിപ്പാനും ദൈവിക സ്നേഹമാകുന്ന ജ്വാലകൾ മാനുഷ ബുദ്ധിയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പന്തനങ്ങളെ സീമാതമായി കവിയാനും താൻ ആശിക്കുന്നതത്രെ.

എം. പി. പി.

ഒരു നൂക്കട

ഇടവകപത്രിക പത്രാധിപർ അവർകൾക്കു!

സാരം: പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കൃതമൂലം അപരിഷ്കൃതമാകുന്ന ഇരുൾ നീന്തിയ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽപോലും ചില ചെറിയ ഇരുളുകൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതു എത്രയോ ലജ്ജാകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അളിനാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായ എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മൂലം ഞ്ഞെടുത്തുപോയ ഞാൻ എഴുതുന്നതിനെ താങ്കളുടെ വിലയേറിയ പത്രിക പക്ഷേപികളിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകാണാനുപേക്ഷ.

എന്റെ ലേഖനം "ശൈശവവിവാഹം, വിവാഹം ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെ പിടിച്ചിട്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിക്ക" ഞ്ഞെടുത്തു കഠിനമാകുന്നു. ഇതു എഴുതുമ്പോൾ മുഖൊരു ലക്കം പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുതായ 'കന്യാപ്രത്നം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ വരുന്നു. സാരം! നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ വിവാഹം കഴിപ്പിക്ക എന്ന ഉടമസ്ഥതയെ ഇപ്പോഴും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനന്തങ്ങളെ വിവരിക എന്നതു പ്രയാസം. എങ്കിലും വായനക്കാരുടെ അറിവിലേക്കായി ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ രാജ്യം ചേർക്കുന്നു.

(൧) ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു പിതാവും രണ്ടു ആൺകുട്ടികളും പാർത്തിരുന്നു. (അമ്മ മരിച്ചുപോയി) മൂത്തവനെക്കൊണ്ടു പിതാവു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. (വീട്ടുശോലിക്കു ആളില്ലാത്തതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ കുറ്റം ഒന്നും പറയേണ്ടതില്ല). ഇളയവൻ പഠിച്ചുനടക്കുകയാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ദൂരെ ഒരു ദിക്കിൽ കെട്ടിയുച്ചിട്ടുള്ള ഇവരുടെ സഹോദരി വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു മോക്കോണു വേദത്തിൽ കൂടി എന്നും അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ അവന്റെ മകൻ ഉണ്ടെന്നും അവൻ മഹാ സമ്പന്നനാണെന്നും അവൻ ഒരു മകളെ ഉള്ളുവെന്നും ഇപ്പോൾ സ്ത്രീധനം ൧൦൦൦ രൂപ കൊടുക്കുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു അതു കേട്ടു അപ്പൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു പെണ്ണിനു അംഗവീണത വല്ലതുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. മകൾ ഒരു കാൽ മറയ്ക്കുകയാകയാൽ നന്നാ ശോഷിച്ചതാണു. അങ്ങിനെയൊരു ദൈവം വരുത്തിയതല്ലെ. ആയതുകൊണ്ടു ൧൦൦൦ രൂപ തരുമല്ലോ നമ്മുടെ ചെറുകുഞ്ഞു കൊണ്ടു കല്യാണം കഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൻ അങ്ങിനെയൊരു മോശിച്ചു. മറ്റു അവകാശക്കാർ വല്ലവരും അവനുണ്ടോ? മകൾ ആരുമില്ല ഒരു മകൾ മാത്രമുള്ളതു എന്നു പറഞ്ഞു അന്നുതന്നെ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ ചെറുകുഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനയോ ഏതൊ പെണ്ണു കാലതാമസം കൂടാതെ മരിച്ചുപോയി.

(൨) ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു ചെറുകുഞ്ഞായിരുന്നു അവനു ചെറുപ്പത്തിലെ വിവാഹം പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചു. പണം കൊടുക്കുന്നതിനു തലേ ദിവസം ചെറുകുഞ്ഞു അശേഷം മനസ്സില്ലെന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു പറകനിമിത്തം ആവംബരങ്ങൾ ഒക്കെ നഷ്ടമായിപ്പോകയും മാതാപിതാക്കൾക്കും മറ്റും വളരെ ദുഃഖം നേരിടുകയും ചെയ്തു.

(൩) വേറൊരു വീട്ടിൽ പറിക്കുന്ന ഒരു ചെറുകുഞ്ഞായിരുന്നു. അവനു ചെറുപ്പത്തിലെ വിവാഹം പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചു. ചെറുകുഞ്ഞു മനസ്സില്ലെന്നും മറ്റും ചിലരോടൊക്കെ രഹസ്യത്തിൽ പറഞ്ഞാറെ ആരും കൂടാകയില്ല. വിവാഹത്തിനു തലേദിവസം വൈകിട്ടു "കോതു" വെട്ടുവാൻ ഇരുത്തിയാറെ ചെറുകുഞ്ഞു ഏഴുനീറ്റു ഓടികളഞ്ഞു. അങ്ങിനാൽ ആ ക്രിയ നടത്തുവാൻ ഇടയായില്ല പിന്നെ അവനെ മൂന്നാലു വേദങ്ങളെ ബന്ധനത്തിൽ വെച്ചിരുന്നു. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാനായി ചുമയ്ക്കുകൊപ്പം ഇട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെറുകുഞ്ഞു ഉടുപ്പു കീറികളഞ്ഞതിനാൽ വേറെ ഉടുപ്പിട്ടുവിളക്കേണ്ടിവന്നു. പള്ളിയിൽ വന്ന ശേഷം ചെറുകുഞ്ഞു കെട്ടുകയില്ലെന്നു നിർണ്ണയം. എങ്കിലും രണ്ടു അച്ചന്മാരുടെയും അനവധി ജനങ്ങളുടെയും ഗുണദോഷപ്രകാരം ആ ക്രിയ നടത്തി.

കഷ്ടം നമ്മുടെ ആളുകളുടെ ഇടയിലെ അപരിഷ്കൃതം ഞ്ഞെടുത്തു സംഗതികൾ കള്ളകഥകൾ ആണെന്നു ജ്ഞാതരേ! സാക്ഷാൽ സംഭവിച്ചവയാണു. മറ്റും ചില സംഗതികൾ ഇതുപോലെ നടന്നിട്ടുള്ളതു ലേഖനങ്ങളെപ്പോലും ഭയന്നു ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഇടയിൽ രാജ്യം പറയുന്ന സംഗതികൾ നിർണ്ണയിക്കുവാനായി നീന്തിക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

(൧) മനസ്സിലാത്തവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കരുത്.

(൨) ഇരുപതു വയസ്സിനു താഴെ പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കരുത്.

(൩) ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതിനു മാതാപിതാകന്മാർ അവർക്കു വാദം കൊടുക്കണം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ബഹുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖത്തിനു കണകില്ല. അംഗഹീനയ്ക്കു ആയിരം ഉറപ്പിക കിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചു തങ്ങളുടെ ചെറുകുറിക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ അവർ തമ്മിൽ കീറിയും പാമ്പുംപോലെ അവരുടെ ആയുസ്സുമുഴുവനും മാതാപിതാകന്മാരുടെ ശിഷ്ടമുള്ള ആയുസ്സുംകൂടെ മഹാ അരിഷ്ടതയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വരുമെന്നു ഭാര്യമുൻകരുതലുള്ളവരായിരിക്ക. ചില മാതാപിതാകന്മാർ തങ്ങളുടെ പുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്തു കാണാൻ വളരെ മോഹമുണ്ടായിരിക്കാം. ആ വിവാഹംമൂലം പുത്രന്റെ ആയുസ്സുമുഴുവൻ അരിഷ്ടതയാകുന്ന കടലിലേക്കു തള്ളിയിടുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങളുടെ അല്പം ആശയെ മനമാകികളയുന്നതു നല്ലതു എന്നു വിചാരിച്ചു വിവാഹം എന്ന ചുമതല പുത്രനെ ഏല്പിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതാകുന്നു. ശൈശവവിവാഹത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ വളരെയാകുന്നു.

ആയു കൊണ്ടു പത്നികേ മേല്പാത്ത മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ ഏല്പിപ്പാത്തതിന്നായിട്ടു ഒന്നു ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അല്പയൊ കാരണവന്മാരെ ഈ വിഷയത്തിൽ സവ് സപാതന്ത്രങ്ങളും നിങ്ങൾ അപഹരിക്കാതെ അല്പ സപാതന്ത്രം അനന്തിരവകും വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുപേക്ഷ. മദ്ധ്യമൻ. റ്റി. വി. ജെ.

സയൻസ്സും വേദപുസ്തകവും.
(തുടർച്ച.)

സയൻസ്സിലെ തത്വങ്ങളോടു സംബന്ധിക്കാത്തതായ അനേകഭാഗങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഈ കുറ്റാരോപണം ന്യായമായിട്ടു ജ്ഞാതാണെന്നു നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ നാം ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകമായി കാണുവാനുണ്ടു. അതായതു, സയൻസ്സു പഠിപ്പിക്കയെന്നുള്ളതല്ല, പിന്നയൊ, ആത്മീകമായും സന്മാർഗ്ഗസംബന്ധമായുള്ള സത്യത്തെ പഠിപ്പിക്കയെന്നുള്ളതാണ് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെയും അതിന്റെ തത്വങ്ങളേയും മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്കൊണ്ടും പരിശുദ്ധമെക്കൊണ്ടും കണ്ടു പിടിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ അവയെക്കുറിച്ച് ഒരു വെളിപാടു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഉന്നവം, ഭാവിസ്ഥിതി, ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സംബന്ധം, സമാധാനത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധതയുടെയും മാർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ ധർമ്മത്തെ ജീവിതവും വരുവാനുള്ള ജീവിതവും തമ്മിലുള്ള മേൽപ്പട്ട എന്നിത്യാദികളെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ ഉയന്നജ്ഞാനത്തിന്നു വെറുതെ ഉപഹിഷ്ടവാൻ മാത്രമെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അതിനാലത്രെ ദൈവം തന്നെ നേരിട്ടു സംസാരിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം നേരിടിക്കുന്നതു.

അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു അവകളുടെ സാക്ഷാല്യമുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്നനുസരണമായിരിക്കണം. മനുസംബന്ധമായ സത്യത്തെതന്നെ വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ നാം ആരാഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ചിലതുകളെല്ലാം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ തെറ്റുകളും അനുചിതങ്ങളുമായി തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, തന്മൂലം വേദപുസ്തകം സ്വീകാരയോഗ്യമല്ലെന്നു പറയാനൊ അന്യമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാനൊ ശ്രമിക്കാതെ നമ്മുടെ ഹൃദയാസ്വഭാവമെല്ലാം നീങ്ങേണ്ടുന്നതിന്നു ദിവ്യജ്ഞാനമാകുന്ന പ്രകാശത്തെ തരുവാൻ സർവ്വജ്ഞാനിയാകുന്ന ദൈവത്തോടു വിനയമായി യാചിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കർത്തവ്യമുമാകുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തെ എഴുതിയവരുടെ ഉദ്ദേശം ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെ എഴുതണമെന്നല്ലായിരുന്നതിനാൽ സാധാരണമായി ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എഴുതിയിരുന്ന ഒരു വിധത്തിൽ ആയിരുന്നു അവർ എഴുതിയിരുന്നത്. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു:—സൂര്യൻ ഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നും ഭൂമി അതിന്റെ ചുറ്റും സഞ്ചരിക്കുന്നുവെന്നും നാം തീർച്ചയായി അറിയും വിശ്വസിക്കും ചെയ്യുവാനുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായിട്ടു പറയുന്നത് സൂര്യൻ ഭൂമിയെ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു കിഴക്കുകയും പടിഞ്ഞാറു അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ്. വീണ്ടും, വായുമണ്ഡലത്തിൽ ആവിരൂപേണ സഞ്ചരിക്കുന്ന ജലംബിന്ദുകൾ ഏതെങ്കിലും ശൈത്യഭാഗത്തോടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്താൽ കനം കൂടി ഉറച്ചു വെള്ളത്തുള്ളികൾപോലെ വീഴുന്നതാണ് ഹിമം എന്നുള്ള വാസ്തവം നമുക്കേവകും അറിയാമെങ്കിലും, അതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വീഴുന്നതാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ എഴുത്തുകാർ ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ ധാരണയ്ക്കു അനുസൃതമായ വിധത്തിൽ എഴുതാത്തു ചിലതുകളെ മാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു വേദത്തിന്റെ പരമസത്യത്തെ നിഷേധിച്ചാണോ, അവർക്കു ശാസ്ത്രജ്ഞാനമില്ലെന്നു പറവാണോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ കയ്യെഴുതിയ സ്ഥാപിപ്പാൻ തോന്നിയവിധത്തിൽ അവരുടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചാണോ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെടുന്നവരെ നീതിയുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരായി എണ്ണുകയില്ല.

യാതൊരു തെറ്റുകൂടാതെയും ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിന്നനുസരണമായും പറയുന്നതിന്നുപകരം വെറും ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ വേദപുസ്തകം എഴുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു അതു ഒരു പ്രതിബന്ധമായി തീരുകയും വേദപുസ്തകത്താൽ വെളിവാകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന മഹത്തായ സത്വം വിശദപ്പെടേണ്ടതിന്നു പകരം നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി കലാപത്തിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുവെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന പ്രാരംഭാദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മോശ കണ്ടിശമായും ലളിതമായും അഭിനവ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടു പിടിച്ച തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറകയും, സൃഷ്ടിപ്പിന്നു മുമ്പു ഭൂമിയിൽ വളരെ പഴക്കത്തെ കൊടുക്കയും, സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ആദ്യദിവസത്തെ ആദ്യ ഗുണങ്ങളായി വിവരിക്കയും, ഭൂമി കല്ലായിരുന്നതായി തീർന്ന വിധത്തെക്കുറിച്ചും വെളിച്ചവും ചൂടും മറ്റുമുണ്ടായ അതിശയനീയ വിധത്തെക്കുറിച്ച് വിസ്മയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം എന്നായിരുന്നെന്നെയെന്നു നമുക്കു താനെതന്നെ ആലോചിച്ചാൽ ഏറെ കുറെ അറിയാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും ആ കാലത്തെ ആളുകൾ മോശ ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നു പറഞ്ഞു പിന്മാറ്റമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഈ ഗഡുവിൽ ഒന്നിനോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ മുറികെട്ടുന്നതിന്നു നവീനമായി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന റബ്ബറിനോടു തുല്യപ്പെടുത്തിനോകാം. ഈ റബ്ബർ നീരുവന്നു ചീക്കുന്നതായ സമയത്തു വലുതാകയും, നീരും ചീപ്പും കുറയുമ്പോൾ ചെറുതാകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന കാലത്തു അവരുടെ അറിവിന്നു മേന്മയും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞാനമെല്ലാം ലഭിച്ചു നാഗരീകത്വത്തിന്റെ സമുച്ചയത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ജപ്പോഴത്തെ ജനങ്ങളുടെ അറിവിന്നു മേറുന്നതായിട്ടുമാണു രീതിവചനത്തിന്റെ സ്ഥിതി.

ജനി ശാസ്ത്രങ്ങളെ ഓരോന്നോരോന്നായി എടുത്തു വേദപുസ്തകത്തോടു ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കാം. ആദ്യമായിട്ടു ഗണിതശാസ്ത്രത്തെ തന്നെ എടുക്കാം.

ഭൂതീഹിനമായ ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ദൈവവചനവും തമ്മിലുള്ള മുമ്പിയുദ്ധം എത്ര കഠോരമാണെന്നു നമുക്കേവകും. ഏകദേശം അറിയാമല്ലോ. അവർ പറയുന്നത്:—സൂര്യൻ ഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നും സൂര്യൻ ഭൂമിയെ ചുറ്റും സഞ്ചരിക്കുന്നുവെന്നും പൂർണ്ണ വേദപുസ്തക കർത്താക്കളുടെ ബോധം. അതിനാൽ അവരുടെ വ്യാഖ്യാനം അതിന്നനുസരിച്ചുവരുവാനെ തരമുള്ളവെന്നുമാണു. പ്രിയരെ! നേരെമറിച്ച് ഭൂമി പരന്നിട്ടല്ലായെന്നും, അതു ഒരു ഗോളമാണെന്നും, അതു അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിനോടു അത്ര ശീഘ്രത്തിൽ സ്വയമേവ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ശാസ്ത്രത്തിലെ കണ്ടു പിടിച്ചതത്തോടു വേദവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എത്ര

യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു, നിർമ്മാണമായും യാതൊരു മുൻവിധി കൂടാതെ യും വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്ന ഏവർക്കും സുഗ്രാഹ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്കൊന്ന പശ്ചാലോചനം.

(എ) യോബ്- ൨൬: ൭:—അവൻ ഭൂമിയെ ജ്വലനമായിത്തീർത്തു തൂക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(ബി) യോബ്- ൩൮: ൧—൧൨ വരെ: ഗർഭത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്നപോലെ സമുദ്രം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ വാതിലുകൾക്കൊണ്ടു അടച്ചവർ ആരു? ഞാൻ മേഘത്തെ അതിന്റെ വസ്ത്രമായിട്ടും, ക്രൂരിരുട്ടിനെ അതിന്റെ ജീർണ്ണകച്ചയായിട്ടും ഉണ്ടാക്കിയപ്പോഴും, ഞാൻ അതിന്മേൽ ഏതൊരു നിശ്ചയത്തെ സമീപപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും, സാക്ഷാൽക്കേയും വാതിലുകളേയും ഇട്ടു, ഇത്രത്തോളം നീ വരും അധികം അരുതു എന്നും, ഇവിടെ നിന്റെ തീരമാലകളുടെ ഗർവ്വം നിർത്തപ്പെടും എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും തന്നെ.

(സി) യോബ്- ൩൮: ൧൨:നിന്റെ ദിവസങ്ങൾമുതൽ നീ പ്രഭാതകാലത്തിന്നു കല്പനകൊടുത്തു ആരുണ്ടൊദയത്തിന്നു അതിന്റെ സമലത്തെ അറിയുമാറാക്കിയിട്ടുണ്ടൊ?

ഈ വായനക്കാരാ! ശാസ്ത്രഗുണങ്ങൾ അറിയപ്പെടാതിരുന്ന കാലത്തു ഉച്ചരികപ്പെട്ട ഈ വചനങ്ങൾ എത്ര രമ്യമായ വിധത്തിൽ അവകളോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

(ഡി) യെറമിയ- ൩൩: ൨൨: ആകാശത്തിലെ സൈന്യം എണ്ണപ്പെട്ടവരും കടപ്പുകരയിലെ മണൽ അളക്കപ്പെട്ടവരും കഴിയാതെയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ.

അസംഖ്യം നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതും ഒരു നവീന കണ്ടുപിടിത്തമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്നു ഒന്നരശതാബ്ദംമുമ്പു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ ൧൦൨൨ എന്നു ഹിപ്പാർക്കസ് പറഞ്ഞു. ക്രിസ്താബ്ദം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ൧൦൨൬ നക്ഷത്രങ്ങളെ മാത്രമേ കാണുന്നുണ്ടുവെന്നു റെറാൻമി പറഞ്ഞു. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം മൂന്നുശതാബ്ദത്തിന്നു മുമ്പു ഗലീലയൊ ഭൂരദർശിനി കണ്ണാടിയിൽകൂടി നോക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴത്രെ യെറമിയായുടെ വചനത്തിലെ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ബോധപ്പെട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയു.

“ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ എണ്ണുവാൻ കഴികയില്ല” സഹോദരാ! യെറമിയൊ ഏതു ഭൂരദർശിനി കണ്ണാടിയിൽ കൂടിനോക്കിയിട്ടാണു ഞനും വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കിയതു. തുടരും. പി. കെ. ഐ

പാത്രിയകാ പ്രശ്നം.

അന്വേഷാ സിംഹാസനാരൂഢനായിരുന്ന മാർ ജഗന്നാഥൻ അബ്ബാസ് ബി. ഷിം. ദിഗ്വിജയൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചില കാരണവശാൽ തന്റെ സമാന സംബന്ധമായ അധികാരത്തിൽനിന്നു ഒഴിയേണ്ടിവന്ന വിവരം ഇതിന്നു മുമ്പിൽ ഈ പംക്തികളിൽ വിസ്താരമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു വായനക്കാർ ഓർത്തിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം തുർക്കിഗവണ്മെന്റിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും അതൃപ്തിയ്ക്കു പാത്രമാകുവാൻ ഇടയായ കാരണം നമുക്കു സ്പഷ്ടമായി അറിവാൻ പാടില്ല. രാജകീയമായ ചില സംഗതികളാൽ തുർക്കിഗവണ്മെന്റിന്റെ അനിഷ്ടം സമ്പാദിച്ചെന്നു ഗാർഡിയൻ എന്ന ജംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിലെ യെറുശലേം ലേഖകൻ എഴുതിയിരുന്നതായി ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിരോധമല്ല, സമുദായത്തിന്റെ അതൃപ്തിമൂലം ജനങ്ങളുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ആവലാധിയെ പ്രമാണിച്ചു ഗവണ്മെണ്ടു പ്രവേശിച്ചതാണെന്നു വേറെ വിധത്തിൽ

ചില അറിയുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കാരണം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ഇദ്ദേഹം സമാനം ഒഴിയേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അതു മുതൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഖജനാക്കാരാകാൻ നാമത്തിലുള്ള യോഗാദിരത്തെടുപ്പാലം പ്രകാരം മൂന്നു വർഷം മാർ ദീവനാപ്രൊപ്പാഗന്ദാ ബെഹനാം മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. മേൽപ്പട്ട കാലം വാഴിയിട്ടു, മൂറോൻ ക്രിസ്തോഫറോസ്, മുതലായി പാത്രിയർക്കീസിനാണെന്നു തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കാൻ നാമത്തിലുള്ള ആൾ ഇല്ലാതെയായിട്ടു ഏകദേശം രണ്ടു വർഷത്തോളമായി. അതിനാൽ ഒരു സമീപം പാത്രിയർക്കീസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു പൊതുയോഗം കൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു എല്ലാ ഇടവകകൾക്കും ക്ഷണകരണമായി രണ്ടു മൂന്നു എഴുത്തുകൾ തുടരെ തുടരെ നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിക്കു വന്നിരുന്നു. ഏകിലും സിംഹാസന ദയറായിൽ കൂട്ടുന്ന പൊതുയോഗം ചെയ്യുന്ന നിശ്ചയങ്ങളെ ഇവിടെയും സമ്മതിക്കുന്നതായി നമ്മുടെ തിരുമേനി മറുപടി കൊടുത്തിരുന്നു.

പൊതുയോഗം കൂടിയതിൽ എല്ലാവരും ഐക്യത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അഞ്ചുണ്ടു ബാവാക്കൾ ആയിരുന്നു. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗവണ്മെന്റും സർക്കുലാറിനാൽ ഈ ചിങ്ങമാസം സുറിയാനികളുടെ പത്താം വാങ്ങിപ്പ പെരുന്നാൾ ദിവസം ഇദ്ദേഹത്തിനെ മാറാൻ മാർ ഇന്നാത്യാസ പാത്രിയർക്കീസായി പ്രദക്ഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന മാർ ബെഹനാം മെത്രാപ്പോലീത്താ നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിക്കു കീഴടക്കു കമ്പിയാൽ അറിയുന്നു. പ്രദക്ഷിപ്പ സമ്പ്രദായമായ വിവരങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഒരു കല്പന ഇന്നത്തെ പത്രിയർക്കീസിൽ വേറൊരു ഭാഗത്തു കേൾക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ആ ഭാഗം അധികമൊന്നും പറയാൻ ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈ പുതിയ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ജീവചരിത്രം ഈ അവസരത്തിൽ അനുചിതമായിരിക്കുകയില്ല. ഇദ്ദേഹം ദമസ്കസ് ഇടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട സദാദ പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. അറബി സുറിയാനി ഈ രണ്ടു ഭാഷകളിലും പ്രത്യേകം സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള വൈദിക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നല്ല അഗ്രാസം സമ്പാദിച്ചശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്തായി. ഈ സമാനത്തിൽ കാലം ചെയ്ത പാത്രത്തെ യാക്കോബ ഇന്നാത്യാസ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ സി കൂടെറിയായിരുന്നു. ആ കാലത്തു ആ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലയാളത്തെക്കുറിച്ചു കല്പനകൾ മിക്കതും ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ആ വകയിൽ ചില കല്പനകൾ ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ട്. മാർ ഇന്നാത്യാസ പത്രോസ് തൃശ്ശൂർ ബാവാ ഇദ്ദേഹത്തെ ഉൾപ്പെടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചു ഏകിലും ഉൾപ്പെടെ മിൽ അധികകാലം ജീവിതം ഇടയാക്കുന്നതിനുമുമ്പു ആ ബാവാ ലണ്ടനിലേക്കും അവിടെനിന്നു മലയാളത്തേക്കും എഴുന്നള്ളുകയും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ഈ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാവാക്കൾക്കു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തയാൽ ദേശസഞ്ചാരം പാത്രം ചെയ്യാനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ സാമാന്യം നല്ലപോലെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചാണെന്നു ഇടയായി. മലയാളത്തുനിന്നും മടങ്ങിപ്പോയശേഷം കുറെനാൾ കർക്കാദയറായിലെ അച്ചുകൂടത്തിന്റെ മേൽ വിചാരം നടത്തിച്ചു ഈ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാവായായിരുന്നു. അനന്തരം ഇദ്ദേഹത്തെ ഡയർബെക്ടർ (ജെ.ജി.) ഇടവകയ്ക്കു മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയമിച്ചു. അവിടെവെച്ചു ഇദ്ദേഹത്തെയും അന്റെ ഇടവകയേയും സന്ദർശിച്ചു മിസ്റ്റർ പാരി എമ്മാനുവേൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള “ഒരു സുറിയാനി ദയറായിൽ ആഗ്രഹം” എന്ന

ന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഈ മേല്പട്ടികാരന്റെ പവിഷ്ഠം, ഭക്തി, പ്രസംഗമായും മുതലായ ഗുണങ്ങളെ വളരെ ശ്ലാഘിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവ മലയാളത്തുവെച്ചു ഞങ്ങൾ തന്നെ കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികളാകയാൽ മിസ്റ്റർ പാരിയുടെ പ്രസ്താവനയെ പിൽത്താഴ്ചവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും അഭയെച്ചുമില്ല.

മാറാൻ മാർ പത്രോസ തൃതീയൻ പാത്രിയക്സീസു ബാബായുടെ കാലശേഷമുണ്ടായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജേദോമത്തെ പാത്രിയക്സീസാകണമെന്നു ബലമായ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ചില ദുർബ്ബലികളുടെ പ്രേരണമൂലം അതു സ്വാധീനാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അന്നന്തരം അജ്ഞായകാരുടെ കലയിൽ ഇദ്ദേഹം ഗവൺമെന്റിനു വിരോധമായി അജ്ഞായകരെ സഹായിക്കയും അവർക്കു അഭയം കൊടുക്കയും മറ്റും ചെയ്തു എന്നൊരു കാര്യം ചില വിരോധികൾ ജേദോമത്തിന്റെ മേൽ ആരോപിച്ചു. അതിൽവെച്ചു ചില അപകടങ്ങൾ നേരിട്ടുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ കിഴക്കേദേശങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംരക്ഷണ വഹിക്കുന്ന പ്രെഞ്ച് സമാനാപതിയുടെയും കോൺസലന്മാരുടെയും സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. ഇതിൽവെച്ചാ മറ്റൊരാ അബ്ബെ മിശിഹി പാത്രിയക്സീസു ബാബായ്ക്കു വിരോധം ജനിക്കയും ജേദോമത്തിന്റെ കീഴിരിക്കാൻ പാടില്ലാതെയാകയും ചെയ്തു. തിന്നാൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ സ്വദേശത്തുപോയി ഒരു സ്വന്ത ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വസ്തമായിരിക്കുകയായിരുന്നു. അബ്ബെ മിശിഹി പാത്രിയക്സീസിന്റെ മേൽ വെച്ചു ജനങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയില്ലാതെ വന്നതിന്റെ ആദ്യകാരണം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു ബാബായെ പീഡിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതാണത്രെ.

ജേദോമ സ്വദേശത്തു സ്വസ്തനായിരിക്കുന്ന കാലത്തും സുറിയാനി സമുദായത്തിലെ മാന്യന്മാരായ ആളുകളോടും മെത്രാന്മാലീത്തന്മാരോടു ലേഖനങ്ങളാൽ സംസർഗ്ഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കാലം ചെയ്തു പത്രോസു പാത്രിയക്സീസു ബാബായിരുമനസ്സിലെക്കൂടെ മലയാളത്തു സഞ്ചരിച്ചുകാലത്തു ഈ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു ബാബായുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം ദൈവഭക്തി, മനോഭയെച്ചും, ആത്മീയലൈകീകങ്ങളിലുള്ള അറിവു, മതവിപരീതികളോടു തക്കിച്ചു ബോധപ്പെടുത്താനുള്ള ശക്തി ക്ഷമാശീലം മുതലായ അനേക ഗുണങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ ദുർസാക്ഷികളാണു. പ്രസംഗത്തിനു ജേദോമം അർദ്ധിതീയനാണു.

ജേദോമത്തിന്റെ ജ്ഞാനസ്ഥാനപ്പേർ അബ്ബെ ദാലോഫൊ എന്നാണു. അതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവദാസൻ എന്നത്രെ. അതിനാൽ അറബിയിൽ ഈ അർത്ഥംവരുന്ന അബ്ബുള്ളാ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള പാത്രിയക്സീസന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ അബ്ബുള്ളാ എന്നു പേരായ ഒരു പാത്രിയക്സീസു ഹെറോന്തറാണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടെ പുതിയ പാത്രിയക്സീസു അബ്ബുള്ളാ ദ്വിതീയൻ ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ബാബാ മലയാളത്തു വരികയും പറ്റുകിൽ ജേദോമത്തെ കടലിൽ കെട്ടിത്താങ്ങു കൊല്ലുകയും ചെയ്തതായി നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ. ആ ബാബായെക്കുറിച്ചു മലയാളത്തെ പൂരാണങ്ങളിലും കണ്ടെഴുത്തു പുസ്തകങ്ങളിലും അന്വേഷിക്കിലെ മാർ ഇന്നാത്ത്യാസ പാത്രിയക്സീസു എന്നും യൂറോപ്പൻ ചരിത്രകാർ അറഞ്ഞുള്ളോ എന്നുമാണു പേർ പറയുന്നതു. ആ കാലത്തോടടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന റോമാപാത്രിമാർ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം യാക്കോബായകാരൻ ആയിരുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അബ്ബുള്ളാ പ്രാഥമികൻ പാത്രിയക്സീസു ജീവിച്ചിരുന്നതു ആ കാലത്തോടടുത്തായിരുന്നതിനാൽ മലയാളത്തേക്കുവന്നു കെട്ടി തടയ്ക്കത്തക്കയൊ ഗോവയിൽവെച്ചു ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയൊ ചെയ്തു മാർ ഇന്നാത്ത്യാസ മേല്പറഞ്ഞ അബ്ബുള്ളാ പ്രാഥമികൻ ആയിരിക്കാമെന്നു ഉറപ്പാക്കുന്നതിനു സ്വാധീനമുണ്ടു്. അബ്ബുള്ളാ എന്നപേരിനെ യൂറോപ്പൻ എഴുത്തുകാർ അറഞ്ഞുള്ളോ ആക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമല്ല. ഈ ഉപേക്ഷ ശരിയായിരുന്നാൽ മലങ്കര സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ച ഒരു പാത്രിയക്സീസിന്റെ പേരുകാരൻ തന്നെയാണു നമ്മുടെ പുതിയ പാത്രിയക്സീസു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധ പാതാവിനു ദീപ്തായസ്സുണ്ടാകവാനും ജേദോമത്തിന്റെ ഭരണം തന്റെ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു മേൽവായിരുന്നേണ്ടെന്നും പരമനകാർ പ്രത്യേകം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർദ്ദീവന്നാ സ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന്

മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഉള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വികാരിമാരും ദേശത്തു പട്ടകാരും പള്ളികൈകാരും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടി കണ്ടുനാൻ നിങ്ങൾക്കു വാഴ്ച.

പ്രിയമുള്ളവരെ! നമ്മുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മേലധികാരിയായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മാർഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ **അന്ത്യോവ്യാ പാ**

ത്രിയക്കീസായി ഈ മാസം ൧൫.ാം നു വാഴിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം “മാർദ്ദീവന്നാ സ്പോസ്” ബഹനാം മെത്രാപ്പോലീത്താ” അവർകളുടെ കമ്പി ഡയർബക്കറിൽനിന്നു ഇന്നലെ നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം സന്തോഷപൂർവ്വം നിങ്ങളെ നാം അറിയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ൾറാ പിതാവിനു നല്ല ദീപ്തായുസ്സിനെ ദൈവാ നൽകികൊടുത്തു സകല നിത്യോടും നമ്മുടെ സഭകളെ ഭരിപ്പാൻ സംഗതിയാക്കിത്തീർന്ന മെന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കയും വേണം. ശേഷം കാര്യങ്ങൾ പിന്നാലെ എഴുതി അയക്കാം.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്നു ൧൯൦൬.൦൧൦൭ ചിങ്ങമാസം ൨൪.ാം നു കന്യാകുളം പള്ളിയിൽ നിന്നും.

ബ: സ്ത്രീബാശ്ശോച്ചൻ മൃസലിൽക്കുത്തിയവിവരം വായനക്കാർ പത്രമുഖേന അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മാർമത്തായിയുടെ ദയറായിൽവെച്ചു ശശോച്ചനെ റവാനം കശീശായുമായി പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്യിരിക്കുന്നതായി അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനസ്നാനപ്പേർ.—ജ്ഞാനസ്നാനത്തുകൽ പട്ടുകാർ കുട്ടികൾക്കു അബ്രാഹം, യൌസേപ്പ്, സാരാ, മറിയം, എന്നിങ്ങനെ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പേർ ഇടുകയാണല്ലോ പതിവു. ചില പട്ടുകാർ പുനൗസ, കോര, ഉണിച്ചി, മാച്ചി എന്നിങ്ങനെ പേർ ഇടാറുണ്ടു്. ഇതിൽ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പേർ കൂതു്? എന്നിങ്ങനെ ഒരു ലേഖകൻ ചോദിക്കുന്നു. ഉത്തരം, സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനസ്നാന സമയം ഇടപേർ എന്തൊ അതാണു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പേർ.

അമ്മേരിക്കായിൽ സ്ത്രീയോക്കുപട്ടണത്തിൽ ചപ്പാകുപാ എന്ന സ്ഥലത്തു വിശുദ്ധ കന്യകദരിയാമിന്റെ നാമത്തിൽ പുത്തനായി പണിയിക്കപ്പെട്ട അംഗീരാ പള്ളിയുടെ ശുദ്ധീകരണം ഈയിടെ ഉണ്ടായി. സ്ഥലത്തെ ബിഷോപ്പിനു സുഖ കേടയേറുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സ്ത്രീഷ്ഠിയിൽ ഡ്വിലെ ബിഷോപ്പാണു പ്രദക്ഷിണ നടത്തിയു്. അദ്ദേഹത്തിനു സഹായമായി ഡെല വെയറിലെ ബിഷോപ്പും പല പട്ടുകാരും ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. ശുദ്ധീകരണക്രമം നടത്തിയ വിവരണം ഒരു ഇംഗ്ലീഷു പത്രത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണുന്നതിൽ തഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ പ്രാസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (൧) ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വെള്ളം കൊണ്ടു ബലിപീഠത്തിൽ അബുപ്രവശ്യം കുരിശടയാളം വരച്ചു. (൨) ബലിപീഠത്തിനേൽ ധൂപം വെച്ചു. (൩) മെഴുകുതിരികൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. (൪) അന്നത്തെ കബ്ബാന കൈകൊള്ളുവാൻ കബ്ബാന ചൊല്ലിയ ബിഷോപ്പുമാത്രമല്ലാതെ വേറെ ആളുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. കുരിശു വരയ്ക്കുന്നതു വിഗ്രഹാരാധനയും ധൂപം മൂലതയും കബ്ബാന കൈകൊൾവാൻ ആളില്ലാതെ ചൊല്ലുന്നതു പാപവും വെള്ളം വാഴ്ത്തുക ഓല വാഴ്ത്തുക മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ അബദ്ധവുമാണെന്നു പറയുന്നവർ ഈ ബിഷോപ്പന്മാരെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അവർ വേദപുസ്തകം വായിക്കാത്തവരൊ വേദസത്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവരൊ അല്ലെന്നു പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സംശയമില്ല. ഈവക വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ മൂലതകളാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു ഒരു സഭയിൽ ജനിച്ചവളെന്നു അഭ്യസിച്ച് സമാനം പ്രാപിച്ച ഭരണം ചെയ്യുവരുന്നവർ ഇവയുടെ മാഹാത്മ്യം സമ്മതിക്കുന്ന സമിതിക്കു വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ സുറിയാനി ഉപദേശാചാരങ്ങൾ അബദ്ധമാകണമെന്നില്ലെന്നു ധൈര്യസമേതം പറയാം. വേദത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ മുങ്ങിനോക്കാതെ ഉപരിഭാഗത്തു അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവർ ഇവയെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതു അശ്വസ്തവുമല്ല.

അത്രലുവാ സിജ നാരി ചണിവാക്കു, ചളി കളിയിൽനിന്നും
പിറഞ്ഞുവരവു

- കോതമങ്ങലത്തു മരേന്താമ്മാൻ ചെറിയപള്ളിയിൽനിന്നും വരവു രൂപാ ൩൦.
- പുളിയിൽ പള്ളിയിൽനിന്നും വരവു രൂപാ ൨൦.
- റാകാട്ടു പള്ളിയിൽനിന്നും വരവു രൂപാ ൫.
- കാകനാട്ടു പുത്തൻ പള്ളിയിൽനിന്നും വരവു രൂപാ ൨.
- ചെറുകോട്ടു കുന്നേൽ പള്ളിയിൽനിന്നും വരവു രൂപാ ൨.

പത്രവരി അടച്ചുവരുടെ പേരുവിവരം

അവർകൾ രൂ ച

തൃശ്ശൂർ പ്ലാൻറൈട്ടർ വീ.എം. തോമാസു	„	൧	
ടി. എഡ്വാർഡ് കുന്നത്തേക്കു ഏലിയാസു	„		൧൪
നിരണം ബ: മട്ടക്കൽ ജി.സി. അബ്രഹാം			
കത്തനാരു	„	൨	
ടി ബ: കാരുകോട്ട ബർസ്ലീബി കത്തനാരു	൧		
ടി മട്ടക്കൽ പുതുക്കേരിൽ പെരുമാൾ വൈദ്യൻ			൧൪
ടി മടത്തിലേക്കു നടുവിലെ മുറിയിൽ ഗീവറു			
ഗിസു തോമ്മാസു	„		൧൪
ചെങ്ങന്നൂർ വയലിപ്പറയത്തു യോഹ			
ന്നാൻ	„	൨	
ഓമല്ലൂർ ബ: പിടികയിൽ അച്ചൻ	„	൧	
ടി വടക്കേക്കു ഗീവറുഗീസു	„	൨	
ടി വടക്കേക്കു ഗീവറുഗീസു കത്തനാരു	„	൧	൧൪
പുന്നംതിട്ട വകിൽ കെ.എം. വറുഗീസു	„	൧	൧൪
„ നരിയാപുരം പറമ്പിൽ ഉമ്മൻ			
വാല്യാർ	„	൧	൧൪
കൃഷ്ണപുരം മുൻസപ്പുകോട്ട വകിൽ കൊ			
ച്ചുകോശി വൈദ്യൻ	„		൨൪
കല്ലപ്പാറ ബ: താഴത്തെ പിടികയിൽ			
അച്ചൻ	„	൮	
മല്ലപ്പള്ളി ബ: പുത്തൻപള്ളിയോഗത്തി			
ൽനിന്നും		൩	
„ തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	„	൨	
വള്ളങ്കുഴം മോണോത്തു മാത്തു	„	൩	
മാരാമണ പള്ളിയിൽ പൂരിക്കും			
നി.വ. ദി. ശ്രീ. ഡാം. നീത്തുസ മാർ			
തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ	„	൧	൧൪
അയിരൂർ ബ: പള്ളിയോഗം	„	൧	൧൪
ടി മാവേലിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	„	൧	൧൪
ടി പള്ളിയോടിൽ ചാക്കോ	„	൩	
ടി തെങ്ങുംതോട്ടത്തിലായ ഉറന്നു കല്ലുകൽ			
മൂത്തകുഞ്ഞു	„	൧	
കാട്ടൂർ ബ: പള്ളിയോഗത്തിൽനിന്നും		൨	
ടി ബ: വടശ്ശേരിയെത്തു യെരസേപ്പ			
കത്തനാരു	„	൨	
മാവേലികര ഇടിചാണ്ടിപറമ്പിൽ കോശി			
കുഞ്ഞുപോത്ത	„	൧	൧൪

പത്രവരി അടച്ചുപറയുടെ പേരുവിവരം

അവർകൾ രൂ ച

തൃശ്ശൂർപ്പാൻറൈട്ടർ വീ.എം. തോമാസു	„	൧	
ടി. എടയാറു കുന്നത്തേക്കു ഏലിയാസു	„		൧൪
നിരണം ബ: മട്ടക്കൽ ജി.സി. അബ്രഹാം			
കത്തനാരു	„	൨	
ടി ബ: കാരീക്കോട്ട ബർസ്ലീബികത്തനാരു	൧		
ടി മട്ടക്കൽപ്പുതുകേരിൽ പെരുമാൾവൈലൻ			൧൪
ടി മടത്തിലേക്കു നടുവിലെ മുറിയിൽ ഗീവറു			
ഗീസു തോമ്മാസു	„		൧൪
ചെങ്ങന്നൂർ വയലിപ്പുരയത്തു യോഹ			
ന്നാൻ	„	൨	
ഓമല്ലൂർ ബ. പിടികയിൽ അച്ചൻ	„	൧	
ടി വടക്കേക്കു ഗീവറുഗീസു	„	൨	
ടി വടക്കേക്കു ഗീവറുഗീസുകത്തനാരു	„	൧	൧൪
പുന്നംതിട്ട വകിൽ കെ.എം. വറുഗീസു	„	൧	൧൪
„ നരിയാപുരം പറമ്പിൽ ഉമ്മൻ			
വാഴ്ചാർ	„	൧	൧൪
കൃഷ്ണപുരം മുൻസപ്പുകോട്ട വകിൽ കൊ			
ച്ചുകോശി വൈലൻ	„		൨൪
കല്ലപ്പാറ ബ. താഴത്തെ പിടികയിൽ			
അച്ചൻ	„	൮	
മല്ലപ്പള്ളി ബ. പുത്തൻപള്ളിയോഗത്തി			
ൽനിന്നും		൩	
„ തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	„	൨	
വള്ളങ്കുഴം മോണോത്തു മാത്തു	„	൩	
മാരാമണ പള്ളിയിൽ ഇരിക്കും			
നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഡാം. നീത്തുസ മാർ			
തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ	„	൧	൧൪
അയിരൂർ ബ. പള്ളിയോഗം	„	൧	൧൪
ടി മാവേലിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	„	൧	൧൪
ടി പള്ളിയോടിൽ ചാക്കോ	„	൩	
ടി തെങ്ങുംതോട്ടത്തിലായ ഉറന്നു കല്ലുകൽ			
മുത്തകുഞ്ഞു	„	൧	
കാട്ടൂർ ബ. പള്ളിയോഗത്തിൽനിന്നും		൨	
ടി ബ. വടശ്ശേരിയെത്തു യെരസേപ്പ			
കത്തനാരു	„	൨	
മാവേലികര ഇടിചാണ്ടിപറമ്പിൽ കോശി			
കുഞ്ഞുപോത്ത	„	൧	൧൪